ETNIK VIII - 10, NOVEMBER 2001

GLASILO OBČINE TRZIN

odsev

Vrtci dražji še za 17 %

Trzinski izvir - prva skupina medgeneracijskega društva v Trzinu

Prva čarovniška zabava je bila enkratna

Jani Muha: Gimnastika je vsestranska

POSLOVALNICA LJUBLJANA
Slovenska 54a,
1000 Ljubljana
Tel.: 01/433 71 73
Fax: 01/ 433 62 05
E-pošta:
info@golfturist.si

POSLOVALNICA DOMŽALE
Ljubljanska 80,
1230 Domžale, p.p. 137
Tel.: 01/721 96 80
Fax: 01/721 15 87
E-pošta:
domzale@golfturist.si

GOLFTURIST
TURIZEM IN RENT AGENCIJA
Trdinova 3, 1000 Ljubljana
Tel.: 01/433 71 73, faks: 01/433 62 05
E-pošta: info@golfturist.si

Vaš svetovalec za potovanja po naročilu: • letalske vozovnice • hotelske rezervacije • izposoja avtomobilov • počitnice, potovanja in izleti • sejmi in strokovna potovanja • jezikovni tečaji v tujini • zavarovanja za potovanja

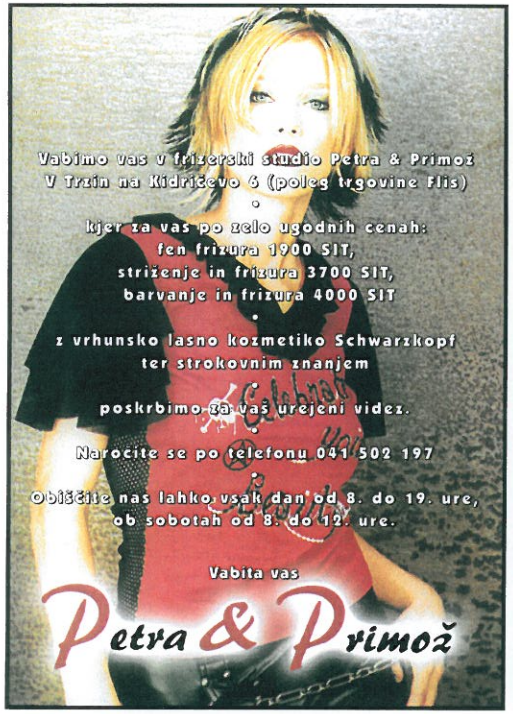

"KOMO"

Frenk Močnik s.p.
Trzin, Mengeška c. 69 in podružnica
Zg. Jarše, Kamniška 24, 1235 Radomlje
Tel. & Fax: 01/ 72-44-147, GSM: 041/798-069

- vodenje poslovnih knjig za samostojne podjetnike in vse vrste podjetij
- fakturiranje
- izračun DDV in izdelava DDV obrazcev
- izdelava vseh vrst zaključnih bilanc
- izdelava napovedi za odmero dohodnine
- izračun amortizacije in revalorizacije za osnovna sredstva
- izdelava izplačilnih list za delavce in zavezance
- izdelava vseh plačilnih nalogov
- prijave in odjave delavcev

- davčno svetovanje
- finančno svetovanje
- zastopanje
- priprava dokumentacije za pridobitev kreditov

- pomoč in svetovanje pri odpiranju podjetja ali s.p.
- pomoč pri organizaciji poslovanja
- pomoč pri dohodninskih napovedih za leto 2001

KIMI

TRGOVINA	V INDUSTRIJSKI CONI TRZIN
BOGATA PONUDBA	Celoten program blagovne znamke KIMI in izbrani izdelki drugih priznanih proizvajalcev: • čistilna, pralna in pomivalna sredstva • avtokozmetika • pripomočki za čiščenje • higijenski izdelki iz papirja • kozmetika in sredstva za osebno nego
PROTIZMRZOVALNA SREDSTVA	• antifrizi za avtomobile • solarni in ogrevalni sistemi
POSEBNE UGODNOSTI	• možnost polnenja izdelkov KIMI v prinešeno embalažo po nižjih cenah • za upokojence prvi in drugi delovni dan v mesecu 10 % popusta • pri nakupu nad 1000 SIT podarimo 5 litrov destilirane vode • vsak mesec privlačne akcijske prodaje
ZA GOSTINCE ČISTILNE SERVISE	Pestra ponudba čistil v večji embalaži za higieno v velikih kuhinjah in objektno higieno ter čistilni pripomočki in papirna galanterija
VABLJENI!	Delovni čas: vsak delovnik od 8h do 16h, ob sobotah od 8h do 12h KIMI d.o.o., Planjava 1, IC Trzin, 1236 Trzin Telefon: 01 5300 576, telefax: 01 5300 580
ČISTO. PRIJAZNO.	KIMI.

dobrodošli v Trzinu
Kidričeva 11, tel.: 01/ 564 46 00
odprto vsak dan
razen ponedeljka od 8.00 do 19.00
sobota od 7.00 do 13.00
Vabimo vas k ugodnemu nakupu v novembru in decembru:
• svinske polovice
• paketi mlade junetine
• ter ostalo meso in mesni izdelki

Polo Ice.
Polo z brezplačno klimo.

Že od 2.200.000 SIT* dalje. (19.699 DEM)

Število vozil in modelov je omejeno.

Prihranek: 244.000 SIT*!

• Polo Ice 1.4 (60 KM) Vas bo v vročih poletnih dneh ščitil pred vročino in razvajal še z naslednjo opremo:
servo volan, centralno zaklepanje, po višini nastavljiv sovoznikov sedež, električno nastavljivi in ogrevani zunanji ogledali, ogrevane šobe za pranje vetrobranskega stekla, električni pomik stekel, meglenke.
Možnost posojila na 72 mesecev!

PORSCHE KREDIT IN LEASING

Polo Ice

* Ceni sta informativni in odvisni od valutnih razmerij.

AS DOMŽALE

Informacije
Ljubljanska c. 1
Domžale
Tel. 01 721 50 59
www.as-domzale-servis.si

Čistilni servis

Primož Zorec s.p.
Depala vas 5, Domžale
Tel.: 01/ 72 41 657, 041/ 695 339, 01/ 72 42 489

Čistimo: • vse vrste oblačil, tudi perilo • vse vrste preprog • vse vrste zaves (tudi lamelne zavese) • tapisone in tople pode ter marmor

Pridemo na dom, po dogovoru lahko tudi ob vikendih in praznikih. Čistilni servis imamo v Depali vasi tik ob cesti z velikim parkiriščem. Odprto imamo vsak dan od 7h do 19h, ob sobotah od 8h do 13h.

Čistilni servis Zorec.

GOSTILNA • PIZZERIA
FURMAN

LUKOVICA

tel.: 7236 - 736,
fax: 7236 - 737

Odprto od 6. do 24. ure
Nedelja zaprto

Sprejemamo rezervacije do 50 oseb

V decembru ob petkih in sobotah živa glasba

AVTOCENTER
KNAVS
Mengeška 81, 1236 Trzin
Avtopralnica, vulkanizerstvo,
možnost naročanja 01/564 43 00.
PREPRIČAJTE SE O NAŠO KAKOVOST.

Slaščičarna
Oger
stari Trzin, Mengeška 26
tel: 564 20 50

Nudimo veliko izbiro poročnih in otroških tort po tujih katalogih, domačo potico, ročno izdelane domače piškote in ostale slaščice.
Najnovejše: TELEBAJSKI!
Stalno so na zalogi torte za diabetike.
Odprto vsak dan od 7.00 do 21.30

RTV SERVIS
GORENC s.p.
Ljubljanska 44, Trzin
telefon: 01 564 - 17 - 91
GSM: 041 644 - 121
Popravila: - TV sprejemnikov,
- PC monitorjev,
- audio naprav.
Tudi na domu!
Montaža klasičnih in SAT anten ter avtoakustike

OPTIKA
Martina Škofic
Ljubljanska 87, Domžale
Tel. 721-40-06

Delovni čas:
vsak dan 8.00 - 12.00
in 16.00 -18.00
sobota 9.00 - 12.00
Slovenska 24, P.E. Mengeš
tel.: 723-89-80

HP
HUBAT PETER s.p.
HP COMMERCE d.o.o.
HITRA DOSTAVA - KONKURENČNE CENE
KURILNEGA OLJA
PLAČILO TUDI NA OBROKE
Dobeno 75, 1234 Mengeš
Telefon : 01 / 723 09 00, Fax : 01 / 723 09 01

AVTOLIČARSTVO VIDMAR
Nudimo vse avtoličarske in avtokleparske storitve
Habatova 7B, 1236 Trzin, Tel.: 01/564-20-27

BAHNE®

TUDI JESEN JE LAHKO LEPA IN VESELA

Jesen se je iz tiste zlate, pisane dobe, ki jo imajo številni ljudje za najlepši čas leta, že prevesila v čas sivine, odpadlega listja, dežja in prvega sneženja. Ko nas skozi okna pozdravljajo megla, nabuhli nizki, sivi oblaki in dolgi večeri, nas nič kaj ne vleče ven, a kaj, ko je nekatere stvari treba postoriti tudi takrat, ko mraz, vlaga in sivina silijo iz vseh koncev. Nekateri bi radi ta del leta kar preskočili, vendar zna biti tudi pozna jesen lepo obdobje, seveda če ga znamo uživati in izkoristiti tisto, kar nam ponuja.

To je lahko čas spominov, melanholije, sprehodov po odpadlem, šelestečem listju … Zdaj je tudi čas, ko lahko več ostajamo doma in se posvečamo sebi in svojim najbližjim. V tem obdobju lahko postorimo stvari, za katere takrat, ko nas je iz hiš vabilo toplo, prešerno sonce, ni bilo časa. Če se potrudimo, je lahko bivanje »za štirimi stenami« doma prijetno in toplo. Svoj dom lahko z najrazličnejšimi malenkostmi napravimo prijetnejši in toplejši. K temu pa lahko prav gotovo v največji meri prispeva to, da si vzamemo čas tudi za svoje najbližje. Ugasnimo kdaj televizor ali računalnik, odložimo službene skrbi in se pogovorimo, pošalimo med seboj ali pa dajmo na mizo katero od igric, s katerimi smo se igrali v otroštvu, in se igrajmo z drugimi. Tudi v najbolj »odraslih in resnih« je skritega vsaj še malo mladostnega veselja in igrivosti. Na lepem lahko tudi pozna jesen postane prijetna! To velja tudi za življenjsko obdobje človeka, ki ga primerjamo z jesenjo. Čeprav mogoče na vrata že trka starost, še ne pomeni, da je to kaj tragičnega. Zadnjič sem prebral slogan, da se življenje pri sedemdesetih šele začne. Sprva sem se namuznil temu stavku, vendar me je kmalu po tistem služba vodila ravno v družbo starejših, najprej v Medgeneracijsko združenje Jesenski cvet, nato pa še v društvo Lipa – univerzo za tretje obdobje. Tam sem se prepričal, da imajo tudi ne več rosno mladi lahko zelo, zelo bogato in prijetno življenje.

Ko se upokojiš, imaš šele čas zase, mi je zaupala neka gospa. Otroci so že preskrbljeni in te v glavnem ne potrebujejo več tako kot prej. Šele v tem obdobju se lahko v resnici posvetiš sebi in začneš razvijati tiste svoje skrite talente in sposobnosti, ki si jih moral, ko si bil razpet med službene in družinske dolžnosti, potisniti v stran, jih zatajiti. Spoznal sem, da je med starejšimi, v teh društvih je največ žensk, res dosti dobrih pesnic, pisateljic, slikark, pevk in sploh umetnic, in da si znajo življenje še kako polepšati in vanj vnesti toplino. Med članicami in člani obeh združenj je tudi precej Trzink in nekaj Trzincev, ob tem pa nikakor ne moremo prezreti dejavnosti naših žerjavčkov. Člani društva so med najbolj dejavnimi v Trzinu. Koliko lepih izletov in družabnih srečanj so že pripravili? Človek bi se jim kar pridružil, pa enostavno ni časa. Mogoče pa ta čas še prihaja!? Kakor koli že, v tej številki našega časopisa nekaj več pozornosti posvečamo ravno starejšim, seveda pa Odsev ne more tudi mimo drugih aktualnih dogajanj v Trzinu. V enem mesecu se nabere res toliko stvari, da kar s težavo sledimo vsemu. Ne morem pa si kaj, da ne bi zapisal, da vse kaže, da bomo v uredništvu zdaj končno le dobili nekaj delov prepotrebne računalniške opreme, kakršno bi moralo imeti vsako uredništvo, ki kaj da nase. Pri prihodnjih številkah se bo mogoče to že tudi poznalo.

Urednik

ODSEV - glasilo Občine Trzin

Glavni in odgovorni urednik: Miro Štebe
Namestnik odgovornega urednika: Jože Štih
Tehnični urednik: Emil Pevec
Urednik fotografije: Jože Seljak
Trženje: Jožica Valenčak
Lektoriranje (razen Uradnega vestnika): Marija Lukan
Ostali člani uredništva: Mateja Erčulj, Tone Ipavec, Urša Mandeljc, Nuša Matan, Petra Mušič, Viktorija Pečnikar - Oblak, Tanja Prelovšek Marolt, Katja Rebec, Mojca Trček, Peter Zalokar
Tisk: Marko Ravnikar s.p., Domžale
Naklada: 1600 izvodov

Glasilo Odsev izhaja enkrat mesečno in ga dobijo brezplačno vsa gospodinjstva in podjetja v Trzinu.

Naslednja številka Odseva izzide 20. decembra 2001. Vaše prispevke pričakujemo v uredništvu najkasneje do 5. decembra na naslov: Odsev, Mengeška 9, 1236 Trzin ali na elektronski naslov odsev_96@hotmail.com

Uradne ure v uredništvu:
Vsako sredo od 17. do 19. ure v prostorih uredništva, v prvem nadstropju stare osnovne šole v Trzinu (Mengeška c. 22/I)

☎: (01) 564 45 67 🖷: (01) 564 45 68

Slika na naslovnici:
Večerna romantika na jesensko mokri trzinski obvoznici.
(foto: Jože Seljak)

ISSN 1408-4902

SREČNO, MALA PRINCESKA!

Ko je ta številka Odseva dobivala končno podobo, nas je razveselila vesela vest. Članica našega uredništva in dolgoletna urednica za področje fotografij v Odsevu Mojca Trček ali tudi Romsova Mojca, kot jo še večkrat kličemo, je povila »štručko«. Novorojeni princeski in njeni mamici vsi skupaj prisrčno čestitamo. Punčki želimo tudi vso srečo na tem velikem svetu! Naj ji rojenice prinesejo vse najlepše darove in ji začrtajo zdravo in srečno življenjsko pot!

Člani uredništva Odseva

ŽUPANOV KOTIČEK

Popravek

Tokrat žal ne gre drugače, kot da začnem s popravkom prispevka, objavljenega v oktobrski številki Odseva. Poročevalcu z 32. seje občinskega sveta (naslov: *Gasilci res potrebujejo nov avto*) se je v poročilu o razpravi o predlogu proračuna za leto 2002 zapisalo med drugim naslednje: »V predlogu proračuna namreč ni bilo predvidenih sredstev za nakup novega gasilskega avtomobila«. Navedena trditev ne ustreza resnici in zato seveda moram ne le zanikati to informacijo, temveč podati nekoliko širšo razlago. Takoj po nastanku občine Trzin in izvolitvi za župana so me predstavniki trzinskega PGD kot vsakoletnega predlagatelja občinskega proračuna obvestili, da so začeli zbirati sredstva za nakup novega gasilskega avtomobila (tovornjaka s cisterno in drugo potrebno opremo) in da so nekaj malega denarja v ta namen že dobili od domžalske občinske gasilske zveze. Tedaj smo tudi soglasno ugotovili, da tako velike naložbe ne bo mogoče izpeljati zelo hitro, saj naj bi takšno vozilo s celotno nadgradnjo in opremo vred stalo okrog 30,000.000 SIT ali še več. Tolikšne vsote v ta namen pa glede na vse predpisane obveznosti tudi proračun Občine Trzin ne zmore v letu ali dveh, temveč kvečjemu v daljšem obdobju. Skladno s tem je PGD na predlog podpisanega kot predlagatelja proračuna že leta 1999 dobilo iz občinskega proračuna nekaj sredstev za bodoči avto, enako v letu 2000, letos pa sem ob rebalansu proračuna (julija 2001) predlagal, da namenimo za gasilski avto v letu 2001 3,500.000 SIT. Tako smo gasilcem omogočili, da avto kupijo do konca leta. Hkrati smo iskali rešitev, kako naprej in med drugim razmišljali, da bi avto nadgradili postopoma (najprej najnujnejše in potem še vse drugo), da bi skušali pridobiti kakšno posojilo ali se z izvajalcem nadgradnje dogovoriti za obročno plačilo. V skladu s tem sem v predlogu proračuna za leto 2002 predlagal v ta namen znesek 2,000.000 SIT, za leto 2003 pa še 1,500.000 SIT, računajoč na to, da bo Občina Trzin prispevala v ta namen tudi še leta 2004 in da bomo kaj zbrali tudi od občanov in podjetij v občini. Nikakor torej ne drži, da v predlogu proračuna ni bilo nič načrtovano za nadgradnjo gasilskega avtomobila, medtem ko je ponovno treba poudariti, da je s sredstvi občine za leto 2001 že zagotovljenih dovolj sredstev za nakup. Res pa je, da se je občinski svet na predlog posameznih svetnikov, ob pojasnilih gasilcev, da bo posojilo ali obročno plačilo nadgradnje zelo težko zagotoviti, in z mojim soglasjem odločil, da znesek za leto 2002 zviša na 8,000.000 SIT; seveda pa bo zato manj sredstev za nekatere druge potrebe. To je na kratko povedano vse o tem, kar sem kot župan predlagal v zvezi z gasilskim avtomobilom v prejšnjih letih in za leto 2001, in kako je, poudarjam, z mojim soglasjem, odločil občinski svet.

Odnos do skupnega

Kot občan in kot župan Občine Trzin, ki predlaga večino naložb in vzdrževalnih posegov na objektih javnega pomena v občini, moram omeniti svoje razočaranje ob odnosu do skupne lastnine in tudi do podobe našega kraja in občine v celoti. Občina je v teh letih vložila veliko denarja in dela v na videz drobne in manj pomembne posege kot so ureditev še neurejenih zelenic in zelenic ob vstopih v naselje, ureditev manjših parkovnih površin, ureditev igrišč ipd. Pri tem pa opažamo, da v več primerih lastniki zasebnih zemljišč ali uporabniki skupnih površin tudi v delih naselja, ki so zelo na očeh, ne poskrbijo niti za minimalno ureditev teh zemljišč (npr. vsaj za eno ali dve košnji letno ali za striženje živih mej, ki so jih sami zasadili) in da seveda tudi država kot lastnica in upravljavka zelenih površin ob državnih cestah slabo skrbi za te površine. Občina na tuja zemljišča ne more in ne sme posegati, četudi smo letos vseeno dvakrat naročili in plačali upravljavcu glavne ceste G 10 košnjo ob cesti in tako tvegali, da bo država enostavno opustila svojo dolžnost, mi bomo pa morali sami skrbeti za izgled njenih zemljišč v naši občini. Še bolj pa sem razočaran ob ravnanju nekaterih mlajših, in to praviloma ne najmlajših, občanov z opremo in objekti, ki so namenjeni skupni rabi. Le mesec, dva po tem, ko smo na otroškem igrišču v bližini šole namestili igrala in klopi, je bila večina teh igral in klopi že poškodovana in celo polomljena. Kar precej denarja smo namenili obnovi tekaške steze v športnem parku ob šoli, ki je namenjena našim otrokom za njihovo športno vzgojo. Vse kaže, da je obnovljena steza pravi izziv za razborite mladce, kako čim prej s kolesi in motorji oziroma z »oranjem« ob zaviranju uničiti stezo in jo spraviti v prejšnje stanje. Sprašujem se, ali kot šola in starši ne znamo poučiti svojih otrok, da so ti objekti namenjeni predvsem njim, in da navsezadnje delajo škodo sami sebi in vsem, ki prispevamo sredstva za te namene v občinski proračun. Menim, da mora šola bolj aktivno skrbeti za te objekte in nadzorovati, kaj se dogaja okrog šole in z objekti, ki so ji dani v uporabo in upravljanje, pri čemer ni tako pomembno, ali ji je bila steza po obnovi formalno že izročena v uporabo ali ne, saj ji je navsezadnje že ves čas, kar obstoja, dana v upravljanje.

Otroški parlament

Poslušal sem razpravo na zasedanju otroškega parlamenta OŠ Trzin in moram poudariti, da je razprava potrdila to, kar vem tudi sam, kot kažejo nedavne razprave v Trzinu, pa marsikdo od odraslih tega ne želi priznati. Menda kar najpogosteje so otroci poudarjali, da pogrešajo objekte in druge možnosti za športno in rekreativno dejavnost: od ploščadi za »rolkanje« do bazena, od igrišč do drugih možnih zbirališč. In oni so naša prihodnost. Žal je Trzin v preteklosti tako hitro rasel, da morda niti ni bilo mogoče pravočasno zagotoviti te vrste infrastrukture v zadostni meri. Danes v tem pogledu zaostajamo za predpisanimi standardi in normativi in tudi za marsikatero veliko manj premožno občino v Sloveniji. In prav je, da to čim prej spremenimo.

Tone Peršak

Telefonske številke Občine Trzin so:

564 44 54, 564 45 43, 564 45 50

Elektronska pošta: **info@obcina-trzin.si**

Domača stran na internetu: **http://www.obcina-trzin.si/**

ODGOVOR NA ČLANEK: KDAJ BOMO DOBILI KABELSKO TV?

V oktobrski številki Odseva je bilo več člankov, ki so se nanašali na kabelsko televizijo v Trzinu. Ker je bilo v intervjuju, ki ga je imel urednik Odseva s predstavniki Telemacha izrečenih več netočnosti in smo bili nekateri člani Odbora občinskega sveta za gospodarske javne službe in komunalno infrastrukturo imenovani kot krivci za to, da kabelske televizije še ni v Trzinu, se nam zdi prav, da pojasnimo nekatere stvari, ki dajejo celi zadevi nekoliko drugačno luč, kot se je dalo razumeti iz članka v prejšnji številki Odseva.

1. Na pobudo, ki je bila dana na letošnji januarski seji Občinskega sveta, da naj bi predstavnike Telemacha povabili na sestanek, da bi nam podrobneje predstavili razmere v zvezi s projektom CATV, smo 29. januarja 01, pripravili sestanek Odbora občinskega sveta za gospodarske javne službe in komunalno infrastrukturo. Na omenjenem sestanku, to je bila 23. seja Odbora, smo sprejeli naslednje ugotovitve:

- Načrt izgradnje CATV, ki je bil pričakovan, še ni bil pripravljen.
- Pripravljena sta bili PGD in PZI projektni dokumentaciji za IOC in naselje Mlake.
- Za stari del Trzina omenjena dokumentacija ni bila pripravljena, ker g. Mihačević ni vedel, da tudi ta del spada v pogodbo.
- Lokacijska dokumentacija je bila v izdelavi in naj bi bila končana do konca marca, nakar naj bi vložili vlogo za pridobitev gradbenega dovoljenja.
- Takrat smo tudi zahtevali izjavo o resnosti izvajalca pogodbenih del v zvezi s projektom CATV v Trzinu.

2. Na 25. sejo Odbora, ki je bila 5. marca 01, z enako tematiko, so s Telemacha istega dne poslali faksirano opravičilo, češ da je g. Mihačević na službeni poti, čeprav je bil o sestanku pravočasno obveščen.

3. Po tem, ko nam je Telemach 12.3.01 poslal pisno gradivo, smo sklicali 26. sejo Odbora. Na njej so nas seznanili, da bo nova izhodiščna ekonomska cena priključka CATV za naselje Mlake 135.000 SIT. S takšnim predlogom se Odbor ni strinjal in je od Telemacha zahteval, da do prihodnjega sestanka pripravi popravljeno ceno priključka za cel Trzin, ob tem pa naj upošteva priznani indeks letnih podražitev v gradbeništvu, ki ga priznava Gospodarska zbornica Slovenije. Dogovorili smo se tudi, da se lahko po časovnem načrtu predvidene dejavnosti izvajalca zamaknejo do skupnega dogovora o popravljeni ceni priključka.

4. Na 27. seji Odbora, 5. aprila 01, je Telemach predlagal nove, spremenjene cene, ki so bile oblikovane glede na pogoje izvedbe kabelskih razvodov. Telemach je predlagal naslednje cene: 57.000,00 SIT, 74.900,00 SIT in 300.000,00 SIT. Takšnega predloga Odbor (gospodje Ipavec, Karče, Lap...) ni sprejel, ampak je predlagal priznane indekse podražitev od 18.8.99, ko je bila sklenjena pogodba, do aprila 01. Ti indeksi so za

- nizke gradnje 15,04 %
- nizko napetostne kablovode 8,42 %.

Z upoštevanjem dopustnih faktorjev podražitev in osnovne pogodbene cene je Telemach pripravil novo ceno priključka – 74.000,00 SIT z upoštevanjem DDV-ja in takšna ponudba, v pričakovanju uspešnega dogovora med Telemachom in Telekomom, še danes čaka na Občini Trzin za podpis pogodbe.

Pogajanja so trajala od 29. januarja 01, do 5. aprila 01, zato je trditev, da so gospodje Ipavec, Karče in Lap krivi, da v naselju Mlak še danes nimamo CATV, iz trte zvita. Res pa je, da so ti isti gospodje krivi, da je moral Telemach znižati svojo ceno za CATV priključek.

Odbor Občinskega sveta za gospodarske javne službe in komunalno infrastrukturo

TELEKOM

Res, da je Občina Trzin dala, po nekaterih ocenah, dovoljenje Telekomu za prekopavanje Trzina za obnovo telefonije po občini, malo pozno, ampak Telekomu se vseeno ne bi smelo tako muditi, kot se mu je očitno v trzinskem gozdu. Dobil je dovoljenje za podzemeljska dela, tam pa je očitno naredil še nekaj nadzemeljskih. Naš fotograf Jože sklepa, da so tista mogoče naredili celo za vesoljčke. Hkrati pa skeptično dodaja, da tudi ta naglica in nadzemeljske napeljave verjetno ne bodo prispevale k hitrejši uvedbi kabelske TV v Trzinu. Prav zato takšnih del v Trzinu ne potrebujemo. Bolje bi bilo, če bi se bolj posvetili kabelski TV in dogovoru o tem, kdo jo bo sploh »pripeljal« v naš kraj.

BREŽINA PŠATE OB MOSTU NA HABATOVI BO KONČNO UREJENA

Po večkratnih opozorilih so pred kratkim občani na Občini le dosegli, da bodo brežino Pšate ob koncu Jemčeve oz. Habatove ulice le utrdili s škarpo in cestišče zavarovali z ograjo, ki ne bo vsakih nekaj mesecev strgana. Ob ograji bo pločnik, precej bolj pregledno pa bo tudi križišče ob mostu, saj ga ne bo zaraščalo grmovje.

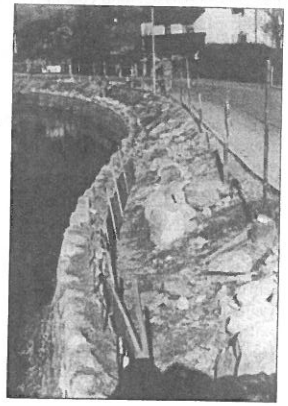

VRTCI DRAŽJI ŠE ZA 17 %

Na novembrski ali 33. redni seji Občinskega sveta Občine Trzin je bilo kar nekaj zanimivih tem, ki bodo verjetno pritegnile pozornost občanov.

Ureditveni načrt športnorekreacijskega parka Trzin

Tema, ki je pred začetkom poletja dvigala precej prahu v novem delu naselja oziroma v Mlakah, so bili načrti za ureditev športnorekreacijskega centra v gozdu na obrobju Mlak. Občinski svet je na zadnji seji opravil drugo branje Odloka o ureditvenem načrtu, tako da je ureditveni načrt zdaj sprejet in športnorekreacijski park tam bo. Treba je povedati, da so svetniki med drugim sklenili, da bodo športnorekreacijski center preimenovali v športnorekreacijski park in tako tudi z imenom dali večji pomen parkovni usmeritvi tistega območja. Župan g. Anton Peršak je uvodoma povedal, da so pri pripravi ureditvenega načrta v kar največji meri spoštovali pripombe občanov, zato je menil, da novih, upravičenih nasprotovanj zdaj ne bi smelo biti. Direktor Locusa, podjetja, ki je pripravilo projekt, g. Leon Kobetič, pa je pojasnil, da so občane Mlak, ki bodo bližnji sosedi ŠRP skušali zaščititi tako, da bo celotno območje, glede na prvotne načrte, tudi do 12 metrov pomaknjeno globlje proti gozdu in da so pristali na to, da bodo protihrupni nasip povišali še za pol metra. Da ne bi privabljali večjih množic, še zlasti iz drugih okolij, so spremenili namembnost objekta, ki so ga predvideli na območju parka. Objekt bo po novem služil predvsem delovanju športnih društev in upravljavcem parka, imel pa bo dve etaži (pritličje in mansardo). Število parkirnih mest v parku so s 54 zmanjšali na 34, hkrati pa so predvideli tudi peš povezavo proti gostilni Trzinka, kjer naj bi bilo na razpolago še 13 parkirnih mest. Upoštevali so tudi želje občanov in so povečali mere nogometnega igrišča in atletske steze okoli njega na standardne mere za takšne objekte. Posebno skrb so namenili tudi odvodnjavanju celotnega kompleksa in večji skrbi za okolje. Na zahtevo Zavoda za varstvo naravne in kulturne dediščine so tako spremenili potek pešpoti, ki so jih prvotno zarisali na jugovzhodnem delu območja. Umaknili so tudi nekatere luči, ki bi bile bolj oddaljene od športnih objektov in bi lahko prispevale k svetlobnemu onesnaževanju. Izdelali so tudi floristični popis rastlinstva v bližnjem mokrišču.
Občinski odbori, ki so dopolnjeni predlog ureditvenega načrta obravnavali, so se z njim v glavnem strinjali. Na pobudo svetnika Romea Podlogarja so v odlok zapisali, da naj bi na območju športnega parka postavili tudi igralno steno, svetnica Marija Hojnik pa je povedala, da se Odbor za družbene dejavnosti z dopolnjenim in spremenjenim ureditvenim načrtom strinja, ona sama pa je še naprej mnenja, da načrtovalci še vseeno niso v zadostni meri upoštevali zahtev občanov, ki jih je bilo slišati v času javne razprave glede ŠRP. Ne glede na to so člani občinskega sveta odlok o ureditvenem načrtu ŠRP v drugi obravnavi potrdili.

Kabelska TV bo javna služba

Občinski svet je v nadaljevanju seje po hitrem postopku sprejel dva odloka. Z dopolnitvijo odloka o stavbnih zemljiščih naj bi se v občini izognili težavam, ki nastajajo pri odmerah komunalnih prispevkov za posamezna zemljišča. Gre za to, da namembnost posameznih zemljišč v Trzinu pogosto spreminjajo, komunalni prispevki za ta zemljišča pa ne sledijo tem spremembam. Odslej naj bi se odmera komunalnih prispevkov spreminjala ob vsaki spremembi na zemljišču, za katero je potrebno gradbeno dovoljenje.
Za mnoge občane pa je verjetno še bolj zanimiva sprememba odloka o gospodarskih službah, s katero so med javne službe v Trzinu vpisali tudi kabelsko televizijo. Na občini so se za ta ukrep odločili zaradi zapletov pri ureditvi kabelske televizije na območju občine. Ker se stvari kljub pozivom občine, da naj se potencialna kabelska operaterja v Trzinu med seboj dogovorita, predvsem pa morata znižati predlagano višino priključka kabelske televizije, ne premaknejo z mrtve točke, se je Občina odločila, da stvari vzame v svoje roke. Kabelsko televizijo je s spremembo odloka razglasila za izbirno javno službo, ki jo bo občina podeljevala izbranemu koncesionarju. Na Občini upajo, da bodo s tem pospešili dogajanje, na seji pa smo slišali tudi podatek, da so na Občini ugotovili, da je na območju Trzina že tudi dokaj dobro razvejan cevovod, v katerega bi lahko položili kable, da ne bi bili odvisni od kablov, ki jih je položil Telekom. Druga možnost za položitev kablov je za zdaj še bolj oddaljena. Kable bi lahko polagali v zemljo hkrati s polaganjem cevi za plinovod.

Cene vrtca gredo v nebo

Precej večjo stisko je bilo med občinskimi svetniki čutiti ob predlogu za potrditev nove, kar 17 % višje ekonomske cene vrtca za otroke prve starostne skupine in 14 % podražitev programov vrtca za drugo starostno skupino otrok. Razlog za novo zvišanje cen vrtca je v povečanju plač zaposlenih v vrtcu. Pri izplačilu teh je namreč treba upoštevati dogovor o uskladitvi plač, ki ga je v juliju Ministrstvo za šolstvo, znanost in šport doseglo s sindikati vzgoje in izobraževanja, hkrati s tem pa je treba upoštevati tudi spremembe določil kolektivne pogodbe za dejavnost vzgoje in izobraževanja. Občinske svetnice in svetniki so se zavedali, da bo tako veliko zvišanje cene vrtcev prav gotovo prizadelo precej staršev otrok, saj ni dolgo tega, kar so sprejeli zadnjo podražitev vrtca, tako da že do zdaj vrtec za starše ni ravno poceni. Po drugi strani pa so se zavedali, da se bo, če ne bi sprejeli predlagane podražitve, to zelo neugodno odrazilo v občinskem proračunu. Opozarjali so, da jih je v zagato pravzaprav spravila država. Ta narekuje cene in pogoje za delovanje vrtcev, plačevanje vsega tega pa enostavno prenese na občine in posredno tudi na starše. Svetnike je zanimalo, koliko otrok iz drugih občin je v trzinskem vrtcu, vendar se je na koncu izkazalo, da jih ni več prav dosti. Zahtevali so tudi, da nadzorni odbor preveri zakonitost napredovanj zaposlenih v vrtcu ter izplačevanja plač in drugih dodatkov po kolektivni pogodbi. Nazadnje pa so potrdili nove cene programov vrtca: 77.586,00 SIT za prvo starostno skupino (otroci do treh let) in 60.595,00 SIT za drugo starostno skupino (otroci starejši od treh let).
Naj ob tem povemo, da so se s podobnimi težavami v zadnjem času spopadali tudi občinski sveti drugih občin. V Domžalah so se tako na primer odločili za nekoliko nižjo podražitev kot v Trzinu, vendar pa so svojo županjo pooblastili, da je napisala protestno pismo predsedniku vlade dr. Janezu Drnovšku in vladi. Cveta Zalokar Oražem je tako pri vladi protestirala, ker občinam z zakoni nalagajo skrb za otroško varstvo, pri tem pa lokalne skupnosti pri iskanju sistemskih rešitev na ravni države nimajo nobene besede. Opozarja, da cene otroškega varstva, kakršne diktira vlada, krepko presegajo rast inflacijskih stroškov drugih uslug in cen blaga in da je takšno dvigovanje cen za občine nesprejemljivo. Opozarja, da morajo občine kriti razliko med ekonomsko ceno vrtcev in tistim, kar za varstvo otrok plačajo starši. S tem občine zagotavljajo sredstva za

plače in druge prejemke zaposlenih v vrtcih, krijejo davke ter tekoče stroške poslovanja vrtcev, hkrati pa morajo občine skrbeti tudi za investicijsko vzdrževanje vrtcev, investicije v novogradnje ter nakup opreme v vrtcih. Ob takem načinu financiranja postajajo vrtci poleg komunalnih storitev v marsikateri občini drugi največji porabnik denarja iz občinskih blagajn. Vse kaže, da je potrebna drugačna sistemska rešitev za financiranje vrtcev.

Kamnolom je predrag

Ob peti točki dnevnega reda člani občinskega sveta niso dali soglasje k večletnemu zakupu ene od parcel v trzinskem kamnolomu, tako da bi kamnolom lahko uporabljali za kulturne in druge prireditvene dejavnosti. Svetniki so poudarjali, da je cena, ki jo je postavil eden od lastnikov štirih parcel v kamnolomu, odločno previsoka, saj ne vedo, koliko bi kamnolom sploh lahko izrabljali. Opozarjali so, da je problem pri prireditvah v kamnolomu soglasje sosedov, saj so se ti ob nekaterih prireditvah že pritoževali. Drug problem so parkirišča, saj ob večjih prireditvah v kamnolomu za avtomobile ni prostora, pod njim pa tudi ni primernega prostora. Navedli so še cel kup drugih razlogov, zakaj ni smiselno, da bi se odločili za tako drag najem. Vseeno pa so sklenili, da bo Občina od trzinskih društev skušala pridobiti mnenja o tem, katero društvo bi sploh bilo pripravljeno uporabljati prostor v kamnolomu in kakšne so sploh želje in mogoče tudi načrti društev v zvezi s kamnolomom.

Pomoč kmetom, ki jih je prizadela letošnja suša

Ker je suša prizadela tudi nekatere poljščine na trzinskih poljih, se je Občinski svet na novembrski seji odločil, da bo občina po svoje pomagala prizadetim kmetom. Ker še ni točnih podatkov o tem, kolikšno škodo je na trzinskih poljih povzročila letošnja suša, so se svetniki in svetnice odločili, da bodo v ta namen porabili največ milijon tolarjev sredstev, ta pa bodo razdelili po ključu, po kakršnem bo delila država.
Pred zadnjo, redno točko vseh sej občinskega sveta, Predlogi in pobude, sta župan Anton Peršak in njegov namestnik Valentin Kolenc Občinski svet seznanila s potekom naložb v občini, ki so v teku. V industrijski coni urejajo še nekaj ulic, na Habatovi cesti ob Pšati urejajo kamniti zid in pločnik, obnovili so atletsko stezo ob igrišču pri osnovni šoli itn. Prav pri atletski stezi, so svetniki opozorili, da je na komaj obnovljeni stezi že videti mlade s kolesi in motorji, ki se podijo po njej in jo uničujejo. Zato bodo pozvali vodstvo OŠ Trzin, da naj kot dober gospodar poskrbi za zaščito lastnine, ki mu je bila zaupano v uporabo in upravljanje. Treba pa je tudi reči, da svetniki sami niso bili enotni, kako bi dosegli, da mladi in tudi drugi steze ne bi uničevali.

Miro Štebe

10. OBLETNICA UČNEGA CENTRA LOKVANJ

19. oktobra je bila v Podgori pri Zlatem Polju slavnostna prireditev v počastitev 10. obletnice osamosvojitve Slovenije in 10. obletnice učnega centra 55. območnega štaba TO Domžale Lokvanj.
Lokvanj je bilo tajno ime zbirnega oz. učnega centra za sprejem in usposabljanje prebeglih slovenskih vojakov iz JLA za območje takratnih občin Kamnik in Domžale, to je za območje, ki ga pokriva 55. območni štab Teritorialne obrambe Domžale. Za Trzince je verjetno še zlasti zanimivo, da je center oziroma tabor poleg poveljnika PUČ stotnika I. st. Janeza Jarca vodil tudi naš sokrajan, član stalne sestave 55. ObmŠTO stotnik I. st. Martin Planko.
Učni center Lokvanj je bil pripravljen v strogi tajnosti po že prej pripravljenih programih bojnega usposabljanja nabornikov v vojnih pogojih. Takratna obveščevalna služba JLA je zelo zavzeto iskala in pozivala starše prebeglih vojakov in nabornike, da naj se vrnejo v vojašnice, zato je bila pri organizaciji učnega tabora potrebna res velika previdnost.
Prav zato so Zbirni center postavili v obliki tabora s šotori nekje na območju Male Lašne. Za mesto tabora je poleg tistih, ki so v njem delovali, vedel le načelnik 55. ObmŠTO. Center je deloval od 2. do 22. julija 1991, v tem času pa so vanj sprejeli 23 prebeglih slovenskih vojakov, ki so v centru uspešno zaključili služenje vojaškega roka po slovenski zakonodaji.
Za normalno delovanje centra v vojnih razmerah je skrbela vpoklicana Pehotna učna četa (PUČ) s 27 obvezniki. Ti so varovali tabor (stražarska služba), izvajali učni program in skrbeli za zaledno oskrbo. Hrano, vodo in druge potrebščine za usposabljanje ter pošto so dovažali po strogo določenih in različno uporabljanih poteh. Za tajnost in nadzor gibanja, še zlasti neznanih oseb, po širšem območju zbirno-učnega centra so skrbele javke domačinov in posebej določeni posamezniki ter patrulje z gesli. Širši obhod območja tabora lokvanjcev so opravljali tudi v civilni opravi, kot gobarji.
Življenje v taboru je potekalo po že v naprej pripravljenih načrtih. Učna četa je bila namreč usposobljena za urjenje in učenje vojaških znanj in taktično tehničnih dejavnosti pehote. Poudarek so dajali nočnim taktičnim vajam v vojnih razmerah in možnemu prehranjevanju v naravi. Popoldanski počitek so izrabljali za različne športne dejavnosti in pogovore. Za obveščanje o tekočih dogodkih in pogajanjih z JLA so imeli le majhen tranzistor, ki je bil pravzaprav vsa zveza z zunanjim svetom. Vse druge novice in podatke so dobivali preko pošte posameznikom in obvestil poveljstva.
Poveljnika tabora sta z vsakim od prebeglih vojakov opravila temeljite pogovore in pri tem sta spoznavala skrbi in resnična herojstva posameznih prebeglih fantov. Martin Planko se še zlasti spominja fanta, ki je pobegnil iz vojašnice v Sinju. K sreči ga je zajela hrvaška policija, ki ga je preoblekla in preko letališča Dubrovnik poslala na Pleso ter od tam do slovenske meje, kjer so ga sprejeli slovenski teritorialci in ga poslali v Lokvanj. Kot pravi Martin, so bili fantje res pogumni in so za svojo privrženost slovenski domovini in svojemu domu tvegali tudi življenja.
Na slovesnosti v Podgori so se spomnili delovanja Lokvanja in podelili tudi priznanja nekaterim domačijam iz okolice Male Lašne.

M.Š.

Med prikazom častnega veteranskega dejanja, ki ga izvajata Dominik Grmek in Darko Erhart (foto: Kastelic)

Rekel volk psu:
"Pogum ni v tem, da jaz bežim
in me ti zasledueš,
marveč v tem, da ne pokažeš repa,
če se obrnem.".

Gruzinski

POGOVOR Z ŽUPANOM OBČINE TRZIN G. ANTONOM PERŠAKOM

NALOŽBE PRED KONCEM LETA

November je čas, ko gradbinci in drugi izvajalci najrazličnejših del na prostem hitijo, da bi še pred prihodom zime postorili kar največ, kar se še da. Prav zato smo trzinskega župana tokrat najprej povprašali, katere naložbe, ki so v pristojnosti občine, zdaj potekajo ali so potekale v zadnjem času v Trzinu.

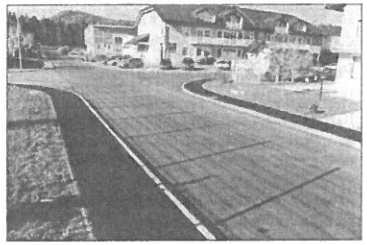

Trenutno zaključujemo nekatere stvari, za katere smo se že pred časom dogovorili, njihova izvedba pa je trajala nekaj dalj časa. Ena od takih naložb so pločniki ob ulicah Peske in Brodišče v industrijski coni. S temi pločniki bo, z izjemo zelenic, tisti del cone, ki je že pozidan, vsaj v grobem urejen in tako bomo s tem t.i. dolg do cone v glavnem poravnali. Ostaja nam še ureditev nekaj zelenic, predvsem tam, kjer so sosedje na tak ali drugačen način posegali na občinsko zemljišče oz. na te zelenice, teh pa tudi nismo urejali tam, kjer se prav zdaj še kaj gradi. Ker te zelenice pri tem pogosto služijo kot dostavno zemljišče, se nam ne zdi smiselno, da bi jih urejali že zdaj. Ko bodo te gradnje končane, bomo uredili tudi zelenice.

Druga pomembna naložba, ki sicer poteka v okviru vzdrževanj, je bankina oziroma kamniti oporni zid ob bregu Pšate ob Habatovi ulici. Tam bomo uredili pločnik in tudi ograjo. Na ta način bomo polepšali tamkajšnjo okolico, hkrati pa bomo tudi preprečili, da bi kakšen otrok padel ali zdrsnil v Pšato. Do zdaj je bila ograja tam slaba.

Omeniti moram tudi, da je bila pred kratkim obnovljena atletska steza ob šolskem igrišču. Ta je bila zelo zanemarjena in tudi poškodovana. Dokler tam ni bila narejena ograja, so kolesarji, motoristi in ne vem kdo še na stezo prihajali s svojimi vozili in jo uničevali. Žal moram reči, da se to dogaja tudi zdaj, ko je ograja že postavljena. Pravijo, da so na stezi videli celo avtomobile, ki so vozili po njej. Vse skupaj kaže na slab odnos do skupne lastnine, neosveščenost, žal pa moram reči, da smo nekoliko tudi razočarani, ker po naši oceni šola ne naredi dovolj za varovanje tistih objektov. To je nesporno objekt, ki je namenjen šoli, telesni vzgoji. Slaba, zanemarjena in razkopana steza pa onemogoča učencem primerno vadbo in tudi doseganje rezultatov, kot bi jih sicer lahko pričakovali.

Upam, da bodo zdaj, ko je steza obnovljena in je okrog nje ograja, za stezo nastopili boljši časi. Ograjo je treba enostavno zakleniti in nato nadzirati, kaj se na igrišču in stezi dogaja.

Prav zdaj pa smo pridobili tudi uporabno dovoljenje za novi del kotlarne osnovne šol, s katerim bomo pri ogrevanju OŠ lahko prešli na plinsko kurjavo. To pomeni, da bomo s tem v Trzinu odpravili verjetno zadnje veliko ekološko obremenjevanje zraka, saj je plin, kot je znano, dosti manjši onesnaževalec zraka kot trda goriva. Moram reči, da sem na to ponosen, vendar pa bodo s tem stroški ogrevanja šole, kar plačuje Občina, precej narasli. Žal je pri nas tako, da je gorivo, ki bolj onesnažuje naravo, cenejše kot ekološko bolj sprejemljivo.

Kdaj pa lahko pričakujemo plinifikacijo celotne občine?

Lahko povem, da je razpis za koncesionarja za ureditev plinskega omrežja uspel, da smo koncesionarja izbrali in da zdaj teče pritožbeni rok, če se bo kdo od ponudnikov, ki ni bil izbran, slučajno pritožil. Če se bo kdo res pritožil, bo pač treba izvesti postopek za reševanje pritožbe. Upamo in verjamemo, da to ne bo potrebno in da bodo stvari stekle v kar najkrajšem roku. Pričakujemo, da bodo stvari zaključene tam nekje čez eno leto in pol. V najboljšem primeru bo v naslednjih nekaj mesecih mogoč prevzem že obstoječega plinovodnega omrežja, na to, da bomo plin dobili v Trzin, pa bo treba še malo počakati. Vedeti namreč moramo, da bo treba plin v Trzin pripeljati. To pomeni gradbeni poseg. Zanj je treba pridobiti gradbeno in vsa druga dovoljenja. Predvidoma bodo plin v Trzin pripeljali preko mengeške občine, iz smeri tovarne Lek.

Slišali smo, da se nekaj premika pri načrtih za gradnjo doma za ostarele in t.i. varovana stanovanja v Trzinu. Je to res?

Ja, v teh dneh pričakujemo rezultate študije o potrebah po takšnem domu in stanovanjih v Trzinu in okolici. Študijo izdeluje podjetje, ki se s tem ukvarja, od nje pa pričakujemo, da nam bo pokazala upravičenost in možnosti gradnje takšnega doma in varovanih stanovanj, predvsem pa kakšne so dejanske potrebe. Treba je namreč vedeti, da so zdaj v bližnjih krajih naredili že nekaj varovanih stanovanj. V gradnjo takih stanovanj je treba vložiti nekaj več, kasneje pa je tudi bivanje v teh stanovanjih dražje kot oskrba v domovih za ostarele. Želimo si, da bi v Trzinu zgradili dom za ostarele in določeno število varovanih stanovanj. Problem je, ker nam država pri tem ne bo pomagala z denarjem, zato je treba najti možnost, da bi to naložbo pokrili z denarjem občine in drugih. Obstaja sicer možnost, da bi gradnjo varovanih stanovanj vsaj delno kril Stanovanjski sklad pri Zavodu za invalidno in pokojninsko zavarovanje, vendar se je o tem treba še dogovoriti. Treba se je zavedati, da Trzin nima nobene možnosti, da bi sam v celoti zgradil dom za ostarele. To je naložba, ki je dražja od 800 milijonov tolarjev, zato si prizadevamo, da bi v Trzinu zgradili le oddelek enega od podobnih domov, ki že obstojajo. Na ta način bi zagotovili, da bi v Trzinu le imeli nekaj domskih zmogljivosti, hkrati pa bi bila cena take naložbe manjša. To bi tudi pomenilo, da nam ne bi bilo treba vzdrževati vseh zmogljivosti, ki jih tak dom mora imeti. Tudi zaposlenih bi bilo manj. Uprava in računovodstvo bi lahko bila manjša, kuhinja bi lahko bila samo razdelilna, tudi fizioterapevti in drugo osebje bi lahko v Trzinu delovali samo s polovičnim časom. Po ocenah, ki so nam do zdaj na razpolago, v Trzinu ne potrebujemo prav dosti prostorov v domovih za ostarele ali v varovanih stanovanjih. Potrebujemo jih, kot kaže, le štiri, pet, maksimalno sedem na leto. Ob takih podatkih pa je naložba v gradnjo doma za ostarele ekonomsko neupravičena, saj se dom kot samostojna ustanova izplača šele, ko ima 120 do 150 postelj.

M.Š.

Dan je dolg, a življenje kratko.

Ruski

ZNAJO ŽURIRATI, POSPRAVLJATI PA NE

Ko stopite v gozd na območju med industrijsko cono in Mlakami, nedaleč od na novo zgrajenih hiš »rušencev«, vas lahko, če ste bolj slabega srca oziroma živcev, podre pogled na sledove boja, ne boja, mesarskega klanja. Oprostite, primerjava se je vsilila sama od sebe. Žur, ne žur, prašičje svinjarjenje! Mogoče tudi ubogim prašičkom delamo krivico, saj oni verjetno niso sposobni takšnega pacanja narave. Lepo in prav, če se mladi včasih malo odmaknejo od oči starejših in se po svoje pozabavajo, ni pa na mestu, da za seboj pustijo takšno razdejanje: izpraznjene, razbite steklenice, pomečkane plastenke, odvržene vrečke, papir, ogorke in vso drugo svinjarijo. Ali so se v tistem »naravnem« okolju lahko dobro počutili? Sosedje pravijo, da mladim tisto smetišče očitno prija, saj naj bi se pogosto zadrževali tam.

Pujsom, ki se hodijo zabavat v tisti del gozda, priporočamo, da naj si drugič raje izberejo deponijo odpadkov na Dobu, pa še tam bo preveč pospravljeno zanje, gozd pa naj pustijo nedotaknjen za tiste, ki cenijo in znajo uživati v naravi, kolikor je še ni zasvinjane.

PRIDOBILI SO ŠE NEKAJ METROV ZEMLJE

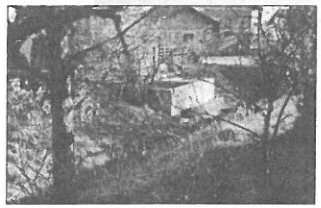

Pred kratkim nam je »pogumni« anonimnež, verjetno gre za katerega od sosedov, poslal dve fotografiji in opisal grob poseg v naravo in občinsko zemljo na območju občine Trzin. Res gre za črno gradnjo in neupravičen poseg, ki zasluži grajo, ne glede na to, s koliko truda in ljubezni si je lastnik sosednje parcele uredil »podaljšek«. Si predstavljate, kaj bi bilo s tistim potokom, če bi si vsi mejaši omislili podobne posege. Mogoče bi v strugo celo položili cevi in jih zasuli z zemljo. Tako bi »pridobili« in si nato lahko prilastili še dosti več »nikogaršnje« zemlje. Saj zakaj pa sploh rabimo potočke?

Pa še nekaj o anonimnem ljubitelju narave. V Odsevu smo že večkrat opozarjali, da anonimnih člankov ne objavljamo. Drugi bralci so vsaj toliko pogumni, da nas pokličejo, pocukajo za rokav in nam namignejo, da bi bilo kaj dobro poslikati ali napisati. Ko za kakšno tako nepravilnost izvemo, tja pošljemo našega fotografa in potem stvar objavimo, ne da bi izdali, kdo nam je namignil, da naj se »pozabavamo« s tisto stvarjo. S tem, ko ste »poseg« ob potoku poslikali, ste nam sicer prihranili delo, vseeno pa vam priporočamo, da v prihodnje navedete tudi svojo identiteto, saj tudi nepodpisanih fotografij ne bomo več objavljali.

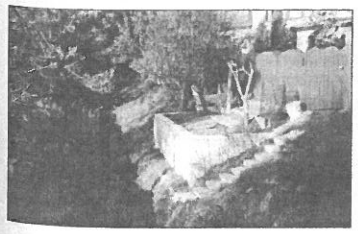

SPEEDWAY PO ATLETSKI STEZI

Pred kratkim so ob šolskem igrišču obnovili atletsko stezo, ki je bila že krepko potrebna obnove. Slavnostna otvoritev bo 26. novembra, vendar se objestneži, ki jim ni mar za tujo in skupno lastnino, že zdaj znašajo nad stezo. Sosedje in drugi opozarjajo, da na igrišče, kljub »oviram ob vhodu«, prihaja vse več mladih kar s kolesi in motorji. Nemalokrat se tisti, ki se dolgočasijo, potem s svojimi vozili zaletijo na atletsko stezo in dirkajo po njej, kot bi bila speedway steza. Pred časom so nekoga celo videli, da je izkoristil odprta vrata in se po stezi vozil z avtomobilom. Taka vožnja in sploh zaviranje na vso moč na stezi pusti prave kanale. Steza postaja neuporabna in celo nevarna za mlade atlete. O problemu so razpravljali tudi na zadnji seji občinskega sveta. Vodstvo šole so pozvali, da naj poskrbi za boljši nadzor nad objekti tamkajšnjega športnega parka, govorili pa so tudi, da bi morali poskrbeti, da bi varnostniki ostro kaznovali tiste, ki bi uničevali atletsko stezo in druge naprave na igrišču. V šoli pravijo, da bodo sicer poostrili nadzor, da pa so pogosto brez moči, saj gre za objekte odprtega tipa in so namenjeni tudi rekreaciji občanov Trzina v popoldanskem času, neredko pa se na igrišču mladi zadržujejo tudi ponoči.

OTROŠKO IGRIŠČE

Prihajajo hladni časi in zapadel je že prvi sneg, otroško igrišče na Reboljevi pa ima še vedno delno poletni izgled. Klopce še stojijo in tudi sneg, ki je zapadel, se jim je lepo podal. Bel sneg, bele klopce, koši pa prazni, saj se otroci ne igrajo več.

Poglavje zase pa so korita z rožami. Konec julija so v korita posadili rože, izgled le-teh pa je viden na priloženi fotografiji. Korita so pač v odmaknjenem delu Trzina in domorodci lahko gledajo takšna, kakršna so. Važno je, da se ob glavni cesti, ob gasilskem domu, v križiščih, skozi katera drvijo Netrzinci, vidi, da je Trzin bogata in urejena občina, tisto, kar za lepo fasado gledajo Trzinci, pa je drugo poglavje. (S.J.)

TABLE

Pravijo, da se občinska »struktura« zavzema za lep izgled Trzina in zato po občini postavlja lepe smerokaze - ne vem, s čigavim denarjem. Ugotavljam, da je delo opravila polovično. Pozabila je namreč odstraniti stare table. Tako te še ležijo ali stojijo po Trzinu, kot kaže pričujoča fotografija. Res, da imajo nove občinske table napako, da so zelo nečitljive, zato so mogoče za vsak slučaj pustili še stare, pa čeprav porušene. Pa še to: za nosilce imen ulic po Trzinu pa je treba reči, da se prav zdaj barvno zelo skladajo z jesenskimi rumenorjavimi odtenki v naravi. Žal je Odsev 90-odstotno črnobel, zato bralci barvnega kontrasta na sliki ne morete tako lepo videti.

Vabimo vas na sprehod po ulicah našega »malega mista« in ogled jesenskih kolažev na trzinskih kandelabrih. (S.J.)

AJDA UNIVERZE TRETJEGA ŽIVLJENJSKEGA OBDOBJA ZORI

V četrtek, 8. novembra, je društvo Lipa – Univerza za tretje življenjsko obdobje v trzinskem kulturnem domu predstavilo svoj četrti literarni zbornik, ki so mu tokrat člani literarne delavnice dali naslov Ajda zori.

Društvo Lipa ima sedež v Domžalah, v njenih vrstah pa je tudi že več prebivalcev Trzina, nekaj novih so pridobili ravno ob predstavitvi zbornika.

Društvo združuje starejše, ki skušajo v svoje tretje življenjsko obdobje vnesti večjo kakovost bivanja, želijo razvijati svoje skrite talente, ki so jih morali v času, ko so še hodili v službo in so bili obremenjeni s skrbjo za blagostanje svojih družin, potiskati v ozadje, v društvu pa najdejo svoj prostor tudi tisti, ki si želijo druženja z vrstniki ali pa pridobivati še novo znanje. V društvu, v katerem veje zelo prijetno vzdušje, deluje več delavnic. Med drugim imajo likovno šolo, literarno delavnico, pevski zbor, dejavni pa so tudi na izobraževalnem in športno- rekreacijskem področju.

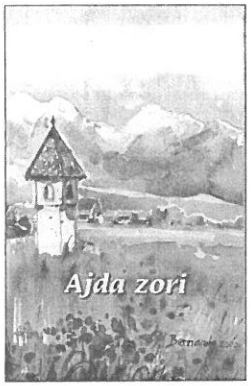

Ena od najuspešnejših je njihova literarna delavnica, ki je že v prvem letu delovanja izdala literarni zbornik Jutri bo sijalo. Ustvarjanje članic literarne delavnice je že zdavnaj preseglo tisto navadno pisanje samo za sebe. V svojih vrstah imajo že nekaj priznanih pisateljic in pesnic, njihovi literarni zborniki pa so že prerasli v literarne zbornike Univerz za tretje življenjsko obdobje celotne Slovenije. V prvem zborniku se je predstavilo le osem avtoric, v letošnjem zborniku Ajda zori pa sodeluje kar 41 avtorjev, 16 iz domžalske Lipe, 25 pa tudi iz drugih podobnih univerz.

Metka Zupanek - predsednica Lipe

Bivša radijska napovedovalka Anica Gladek

Predstavitev zbornika v Trzinu je bil prijeten literarni dogodek, ki je marsikomu polepšal tisti dan. Pred polno dvorano je najprej zapel pevski zbor društva upokojencev Žerjavčki iz Trzina, po uvodnih govorih gostitelja trzinskega župana Antona Peršaka in predsednice Lipe Metke Zupanek pa so avtorji zbornika ter izbrani bralci in recitatorji brali in recitirali pesmi in druge prispevke iz zbornika. Iz prispevkov v zborniku veje res veliko radosti nad življenjem. Avtorice in avtorji so se izkazali kot izredno dobri opazovalci življenja in narave okrog nas. Z izbranimi besedami slikajo naravne lepote, srečo, pa tudi žalost in trpljenje. Pogosta tema so tudi spomini na lepe ali pa težke čase, ki so minili. Te spomine nosijo le še v srcih, v zborniku pa so avtorji dobili možnost, da jih delijo tudi z drugimi.

Pevski zbor Lipa

Zbornik obsega skoraj 250 strani, krasijo ga ilustracije naše sokrajanke in članice Lipe Bernarde Zajec, v prvem delu pa so predstavljene tudi avtorice in avtorji objavljenih člankov. Zbornik Ajda zori je res prijetno branje za dolge jesenske ali zimske dni in v njem lahko praktično vsak najde kaj po svojem okusu.

Lahko smo počaščeni, da so avtorice zbornika izbrale prav Trzin za prvo predstavitev svoje četrte skupne knjige. Naslednji dan, v petek, 9. 11., so članice Lipe odprle še likovno razstavo svojih članic. Tudi med avtoricami razstavljenih slik smo lahko prebrali imena občank Trzina.

Miro Štebe

Še vroča novica:
Društvo upokojencev Žerjavčki bo v prihodnjem letu izdal brošuro z literarnimi deli trzinskih amaterskih pisateljev in pesnikov.

Komemoracija ob spomeniku

V četrtek, 25. 10. je OO ZZB NOV Trzin ob spomeniku med 2. svetovno vojno padlim borcem in aktivistom pripravil žalno slovesnost s katero so se poklonili spominu na borce.

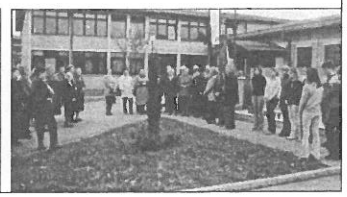

TRZINSKI IZVIR
prva trzinska skupina medgeneracijskega društva

Konec oktobra je bila v Lukovici proslava, s katero so obeležili prvo obletnico organiziranega delovanja medgeneracijskega društva Jesenski cvet na domžalsko-kamniškem območju. V okviru društva že deluje 26 skupin, v katere je vključenih več kot 300 članov. Ena skupina deluje tudi v Trzinu, vodita pa jo Jožica Kurent in Helena Ogorelec, ki so jima na proslavi v Lukovici tudi podelili diplomi za uspešno vodenje trzinske medgeneracijske skupine.

V uredništvu Odseva nas je zanimalo, kako delujejo skupine tega društva, zato so me zadolžili, da to preučim.

Članice prve trzinske skupine društva Jesenski cvet, ki so si nadele ime Trzinski izvir, so me prijazno in rade povabile medse na eno svojih srečanj. Povedale so mi, da se dobivajo enkrat tedensko – ob torkih, za uro in pol do dve. Ta srečanja so namenjena predvsem druženju, saj je prav osamljenost lahko najhujše breme starosti. Ko se dobijo, poklepetajo, si izmenjajo izkušnje, se pošalijo, zapojejo, se kaj novega naučijo, pa še in še.

Prišla sem ravno na praznovanje 75. rojstnega dne Minke Barber. Druge članice so še: Barbara Lukan, ki jo kličejo kar Barba in je najstarejša članica, ima kar 86 let, Slavka Rahne, Francka Mušič, Dragica Hočevar, Ani Pirnat, Dani Ložar, Marija Dimnik – Micka, občasno pa se pridružita še Majda Mesar in Helena Breznik. Poleg tega mnogokrat prisostvujeta tudi vnučki Jožice Kurent, Neža in Manuela.

Helena: V kratkem, 4. decembra, bomo praznovale prvo obletnico naše skupine. Zaenkrat še ne vemo, kje jo bomo proslavljale. Da si lahko privoščimo potepanja, vsak mesec zbiramo po 500 SIT.

Ali rade hodite na izlete?

Helena: Bile smo na Jezerskem, na Rakitni, kamor nas je povabil gospod Ivan Mušič. Šle smo skupaj z mengeško skupino Koraki. Bilo nam je lepo. Razkazal nam je vikend in okolico.

Povabila bi članice, da kar vsaka sama pove, kaj ji je všeč v naši skupini, kam vse gremo. Še prej pa bi rada poudarila, da se tu predvsem učimo prisluhniti druga drugi. Kar se pogovarjamo, ostane med nami. Smo kot družina, iz katere vsebine pogovorov ne prenašamo naokrog. Če katera ni prisotna, o njej govorimo le dobro ali pa sploh ne, razen če je to potrebno zaradi organizacijskih zadev.

Barba: Naša skupina se imenuje Trzinski izvir. Jaz sem pa Thinski izvir. Vendar že dolgo živim v Trzinu in mi je tukaj všeč. V skupini sem, ker sem rada dobre volje, dobro se počutim, lepo mi je. Povabila me je Joži, potem pa še Helena. Poklicala sem tudi Dragico. Vprašala sem jo: »Greš?« Pa je stokala in stokala, bi šla ali ne, potem je izvedela še Vera in zdaj vse rade hodimo. (smeh)

Slavka: Mene je povabila Dragica.

Helena: Dragica je šefica. Organizira mrežo. Ve ste prijateljice in se pogosto dobivate in tako krožijo novice.

Slavka: Všeč mi je, ker se pogovarjamo in smo prijateljice.

Francka: Mene sta povabili Dragica in Barbina hči Jožica Valenčak. Dragica mi je povedala, da tudi sama na začetku ni vedela, kaj bi tu počela, ampak sedaj komaj čaka, da gre. Poklicala sem Jožico in jo vprašala, ali je res tako prijetno. Z Dragico sva prijateljici že vsa leta, tako sem še jaz prišla.

Dragica: Malo bi se še morala vživeti.

Helena: Saj se bo. Francka se nam je zadnja pridružila in še opazuje. (smeh)

Dragica: Tu se počutim zelo dobro. Jožičina hči je pred cerkvijo povedala moji hčerki. Jaz sem bila zraven. Rekla sem si, da bom enkrat šla pogledat, pa sem začela. Zdaj pa komaj čakam na torek.

Se je sprva težko odpraviti od doma?

Dragica: Jaz imam dosti obiskov doma. Pridejo Minka, Slava, Barba, Francka bolj malo. Minka se ustavi, ko gre v trgovino. Ali pa kar prazen cekar prinese in gre nazaj. (smeh)

Minka: Zdaj si me pa izdala.

Dragica: Najbolj mi je ostal v spominu izlet na Limbarsko Goro, ker tam še nisem bila. Prvič sem bila tudi na Debelem Rtiču.

Helena: Na poletnem taboru na Debelem Rtiču, ki ga je organiziralo društvo Jesenski cvet, sta bili pet dni dve članici - Anica in Danica. Ker je bil tabor namenjen vsem generacijam, je bilo tam tudi veliko otrok.

Anica: Mene je nagovorila Joži; pa saj sem bila takoj za to. Na Debelem Rtiču je bilo zelo lepo. Bili smo povezani. Všeč mi je bilo tudi na Jezerskem.

Danica: Povabili sta me Jožica in Helena.

Helena: Ti si bila naša prva članica, pa Micka, nato pa se je dopolnjevalo.

Danica: Rada pridem v skupino, da sem v druščini. Všeč mi je, ko kam gremo.

Minka: Najprej me je povabila Dragica in takrat sem si mislila: »Le kaj bom tam počela?« Dragica je rekla, da bo prišla k meni Helena. In je res. Sedaj sem tukaj. Všeč mi je in rada pridem, če me le bolezen ne zadrži.

Micka: Nečakinji sta me povabili neko nedeljo popoldne. Potem sem komaj čakala. Zanimalo me je, kako bo. Barbi mi je rekla, naj grem v to skupino, da ne bom sama doma.

Včasih je bila Helena večkrat pri nas, ker je imela več časa. Komaj sem jo čakala. Rekla sem si: »Samo da pride en človek, da se malo razvedrim in poklepetam.«

Helena: Vmes si bila tudi v bolnici. Kaj se je zgodilo?

Micka: Bila sem v bolnici v Trnovem, 14 dni.

Helena: Si nas kaj pogrešala?

Micka: Saj ste vse prišle na obisk!

Helena: Tu smo se pogovarjale o tebi in ti napisale v pismo, da ti želimo vse dobro.

Micka: Prav lepo je bilo.

Joži: Na Občini Trzin sem bila članica odbora za socialo in zdravstvo in tam so prebrali poročilo o ustanavljanju tovrstnih skupin. Ker sem že upokojena, me je zamikalo. Nekaj moram delati. Bila sem babica, a sedaj se z dojenčki ne morem več ukvarjati. Mi je pa nekaj manjkalo. Rada imam še kakšno dodatno delo. Sprva sem iskala kandidate, saj bi morali biti dve. Ko sem prišla k Jožetu Ramovšu na tečaj, pa sem zagledala Heleno. Vprašala sem jo, od kod je, in je povedala, da je iz Trzina. Rekla sem: »O, sam Bog te je poslal.« In sedaj imam to veselje in ta torek.

Sama imam že kar nekaj let, v skupini pa potrebujemo tudi mlade, da bomo medgeneracijska skupina. Starost je lepa. Nič več ne bi hotela biti mlada. Tukaj se zelo lepo počutim in sem kar vesela, če vidim katero od članic. Prav res!

Helena: G. Ramovš je imel po radiu predavanje, da se ustanavljajo skupine starih za samopomoč. Povedal je, kako poteka delo in da je za to potrebno dvoletno izobraževanje. Stari ljudje so mi že od nekdaj pri srcu, ker se mi zdijo nebogljeni in so kot neka obrobna družba. Zdi se mi, da potrebujejo še več pozornosti. Ko sem to slišala, me je tako pritegnilo, da sem poklicala na radio. Tako sem spoznala Joži. Zame je zelo velika pridobitev tega izobraževanja prav ona. Takega človeka ne najdeš kjerkoli. V novem naselju ljudje nismo tako povezani. A ko sem prišla k

Joži, sem videla, da je ona pravzaprav urad za pomoč. Ljudje pridejo po nasvet ali pa s prošnjo, da pospeši kakšne usluge pri zdravnikih, da so prej na vrsti ipd. Vidim, da predvsem starejši to potrebujejo. Pred tem sem nekaj časa mislila, da je potrebno človeka naučiti, da si sam ujame ribo, ampak danes vem, da starejši potrebujejo tudi to, da zanje ribo uloviš. Pomoč potrebujejo. Všeč so mi še zato, ker so zakladnica modrosti.

Minka: Dobra beseda ti lahko ogromno pomeni, če te pa kdo užali, te pa tudi močno prizadene.

Helena: Seveda. Ravno zato, ker telo sicer fizično opeša, ampak čustva se okrepijo in starejši človek čuti tako kot otrok – zelo je ranljiv, občutljiv. Zelo mi je všeč akcija. Dodajmo življenje letom. Ni važno, koliko časa človek živi, ampak življenje naj bo kvalitetno. Pomembno je, da je opažen od ljudi ter da mlado generacijo navajamo na to, da je tudi starost del življenja. Kot je lepo, da so zraven pri rojstvu, mladosti, starosti, je prav, da se soočijo tudi s smrtjo v družini. Zdaj se to vedno bolj ureja in tudi naša skupina je dokaz za to. Trenutno z nami ni Jožičinih vnučk, ki zelo popestrita srečanje s svojimi otroškimi pesmicami. Bili sta tudi na taboru. Vsi smo bolj veseli, če imamo ob sebi še mlade.
Izobraževanje za voditeljico skupine je temeljilo na tem, da je vsak človek edinstven, da je človeško življenje sestavljeno iz več faz in da je vsaka od faz enako pomembna. Pomembno je tudi, da stari ljudje niso osamljeni. Zdaj starejši ljudje večinoma gmotno niso več tako ogroženi, je pa veliko osamljenih. Na enotedenskih srečanjih se pogovarjamo med seboj z vrstniki. Tedaj zaživijo spomini. Nam, malo mlajšim, pa kažejo, kako je treba živeti, da se dočaka takšna starost.
To je naša skupina. Vedno obravnavamo drugo temo. Danes praznujemo rojstni dan, gostujemo novinarko Odseva, pogovarjale pa se bomo še o martinovanju. Ponavadi še katero zapojemo, malo telovadimo in se dogovorimo za naslednjič. V prihodnosti si bomo odšle v Logatec ogledat dva domova za stare - karitasovega in državnega.

Kako je s prostovoljci? V programu Medgenaracijskega društva sem prebrala, da je eden od projektov tudi individualno druženje s starimi. Ali tudi to že obstaja v Trzinu?

Helena: Zelo bi potrebovali ljudi, ki bi se individualno srečevali s starimi ljudmi. Pri nas to še ni zaživelo. Poskusili bomo sodelovati z osnovno šolo.
Vabimo tudi kogarkoli, ki se zanima za prostovoljno druženje s starimi.

Sama delno poznam program, ki ga izvajate, saj je dr. Jože Ramovš predaval tudi drugim predstavili svoje delovanje, prof. dr. Jože Ramovš, ki je idejni oče tovrstnih programov na omenjenem inštitutu, piše: »Kakor vedno je tudi na stara leta temelj kakovostnega življenja, da ima človek primerno stanovanje, hrano, obleko in da je zadoščeno še drugim njegovim materialnim potrebam, za katere je mogoče poskrbeti z denarjem. Enako pomembne pa so nematerialne socialne potrebe:

Članice skupine Trzinski izvir na predstavitvi zbornika Jesenski cvet v Lukovici ob prvi obletnici medgeneracijskega društva Jesenski cvet

- **živeti z nekom v osebnih medčloveških odnosih**
- **doživljati starost kot posebno obdobje življenja, vendar enako smiselno, kakor je bila njegova mladost in tudi srednja leta**
- **posredovati zrele življenjske izkušnje mladi in srednji generaciji**

Zadovoljevanje teh nematerialnih socialnih potreb je danes zanemarjeno. To pa povzroča hude stiske: veliko je osamljenih, starost doživljajo kot brezciljno, svoje življenjske izkušnje pa kot nesmiselne in nekoristne. Mnogo ljudi danes ne zna in ne zmore živeti svoje starosti kakovostno in smiselno.«

Prav zato naj na koncu še enkrat povabimo vse, ki ste začutili, da bi lahko prispevali delček svojega časa ali podelili materialna sredstva in s tem omogočili tako tej kot tudi bodočim skupinam boljše življenje.
Za informacije lahko pokličete Joži (tel: 564-17-56) ali Heleno (tel: 721-23-54).

V.P.O.

telj na Visoki šoli za socialno delo, ki jo obiskujem. Gre za enourno tedensko druženje, ki tako staremu človeku kot prostovoljcu prinese veliko zadovoljstva.

Minka: Je to tisti, ki smo ga poslušali na obletnici društva Jesenski cvet, ki smo jo praznovali v oktobru?

Micka: Lepo je govoril.

Helena: Je zelo topel človek, ki se razdaja.

Minka: Srčen človek je, dober.

Helena: Zdaj bomo zapele našo himno:

»Me Trzinke smo vesele vse,
tu rojene, sem priseljene.
Vsak torek rade prikapljamo
k Trzinskemu izviru zbrano.
To skupinica je naša,
ki je kot medena paša.
Tega dne nikoli ne spustimo,
saj se skupaj veselimo.
Rojstne dni proslavljamo,
al' pa na izlet gremo.
Radi družimo se vsi,
Prid'te nas pogledat tudi vi!«

Himno so sestavile skupaj. Melodijo si je izmislila Helena, uglasbila jo bo Barbara Čebulj s prijateljicami. Potem so zapele pesmico, s katero so nazdravile prijateljici Minki. Ta nas je pogostila z obloženimi kruhki in odlično sadno torto.

Helena: V stari osnovni šoli imamo svoj prostor, vendar moramo do njega po stopnicah, zato se le redko sestajamo tam. Največkrat smo kar pri Joži. Rade bi povabile še kakšno drugo skupino na obisk, a tu žal ni dovolj prostora.

Joži: Dobro je, da se skupine družijo med seboj, da se vidi, kaj je značilno za eno, kaj za drugo. Saj je vsaka celica zase – ima svoje posebnosti.
Primernejši prostor so nam že obljubili v bodočih novih občinskih prostorih. Poleti pa se bomo usedle na kakšno klop v novem športnem parku, popile kavo, zapele in telovadile.

Helena: Poleti smo bile pri bajerju. Sprehodile smo se po trim stezi. Obiskale smo tudi Volčji Potok.
Iskreno se zahvaljujemo gospodu Ivanu Mušiču, ki nas je povabil na Rakitno. Vse se mu zahvaljujemo in se še priporočamo. Tudi drugim, ki bi nam lahko karkoli ponudil, se priporočamo. Potrebovale bi avto. Pomislile smo na gasilce, če bi nam posodili kombi za izlete.

Barba: Tudi Joži bi se zahvalile, ker smo lahko pri njej.

Joži: Moj mož nam je danes z veseljem zakuril in je prav tako zadovoljen, da smo tukaj. Vse Trzinke ima rad.

Helena: Je zelo uvideven. Ko pridemo, se nam umakne, me pa se lahko potem po svoje pogovorimo o ženskih stvareh.

Kaj pa moški. Jih tudi vabite medse?

Joži: Vsi so dobrodošli. Vendar je naša skupina že polna. Idealno število članov je od 7 do 9. Lahko pa se počasi ustanovi nova skupina. Imamo že eno kandidatko, ki bi se rada pridružila.

Kot vidimo, dekleta uživajo. Helena in Joži sta odlični voditeljici. To sem takoj občutila. Lepo se dopolnjujeta in prvovrstno vodita skupino. Zaupali sta mi, da so ju povabili na Inštitut Antona Trstenjaka Ljubljani, da bosta še tam prikazali, kaj zmoreta.

Omenjeni inštitut že celo desetletje pomaga slovenskim občinam pri izvajanju programov za kakovostno starost. V biltenu medgeneracijskega društva Jesenski cvet, ki so ga v društvu izdali oktobra, da bi

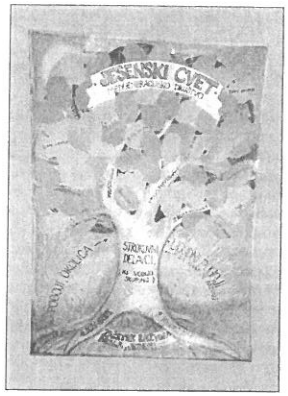

> Brez starcev ni modrih odločitev.
>
> **Tadziški**

PREDSTAVITEV JESENSKIH DAROV ZEMLJE

mogoče je bil to tudi prvi poskus tržnice z vrtninami, sadjem in zelišči v Trzinu

26. oktobra je Turistično društvo Trzin ob sodelovanju gospodinjskega oz. turističnega krožka OŠ Trzin pripravilo predavanje doc. dr. Mihaele Černe o pridelovanju in spravilu vrtnin ter njihovi hranilni in zdravilni vrednosti, predavanje pa so popestrili tudi s pokušino zdrave hrane iz šolske kuhinje.
Ugledno predavateljico je članom Turističnega društva uspelo ujeti ravno med strokovnima potovanjema v Rusijo in Turčijo, treba pa je reči, da nekateri trzinski kmetje in pridelovalci zelenjave to znano in priznano strokovnjakinjo poznajo že od prej, ko je bila, med drugim, kot svetovalka Kmetijskega inštituta Slovenije večkrat tudi na kmetijskem posestvu v Jablah. »Ja ali ima Trzin še sploh kaj vaškega ali so samo še male kmetije z vrtovi?« se je začudila nad vzkliki nekaterih starejših Trzink, da je Trzin vas. Sogovornice pa so zatrjevale, da ne samo, da pridelujemo, že vrsto let tudi vzgajamo vrtnine iz lastnih semen. Gospa Mihaela je namreč povedala, da se zbiranje starih semen v Evropi šele začenja, ona pa se s tem ukvarja že več kot deset let, zato je bila prav vesela ponudbe tovrstnih semen z območja Trzina. Da bi bilo predavanje bolj nazorno, smo pripravili tudi razstavo – ponudbo zelenjave in sadja: od najkakovostnejšega do slabšega, izrojenega … Ob koncu prireditve smo si pridelke izmenjavali ali si jih podarjali. Pravega trgovanja še ni bilo. Posamezniki so ob prikazu zelenjave in sadja prinesli recepte o jedeh iz buč, sadnem kisu, kislem zelju …

V okviru projekta Zdrava šola, v katerem sodeluje z Osnovno šolo tudi Turistično društvo, so učenci gospodinjskega oz. turističnega krožka pod vodstvom mentorja Dušana Gorenca skuhali in ponudili obaro in sadni zavitek. Pri kuhi so uporabili zelenjavo s trzinskih vrtov, zajec je bil ulovljen v domačem zajčniku, sadje nabrano v negovanem sadovnjaku. K dobri obari in zavitku se je prilegel jabolčnik.

Seveda stisnjen kar na licu mesta in to iz najsočnejših plodov. Zmanjkalo ga je prej kot vina.
V uvodu predavanja naša gostja ni mogla mimo, kot zdaj rečemo, zgrešene kmetijske politike, ki je zožila njive v velikanske parcele, osiromašila zemljo z umetnimi gnojili, osušila močvirja … in tako pregnala jerebice in druge ptice, zajce in druge živali. Počasi se ozare spet zaraščajo. Ekološko kmetovanje v celoti ne bo možno, vendar se že kaže pot do integriranega kmetovanja.

Vprašanj o tem, kako gnojiti, kakšna semena uporabljati, zakaj fižol ne dozori, o sožitju rastlin itn. so kar deževala. Sama si bom prav gotovo zapomnila, da morajo buče po sortah rasti vsaj 1000 metrov narazen, da se ne »oženijo«.
Prireditev, ki smo jo pripravil na dvorišču ene od trzinskih kmetij, je s prijetno domačo glasbo s kaset popestril Franci iz društva upokojencev Žerjavčki. Dr. Mihaela Černe pa je ob koncu obljubila, da pride v Trzin spet spomladi, ko bomo pripravljali zemljo in semena za setev.
Vsem sodelujočim in vsakemu posebej hvala. V Turističnem društvu smo veseli, da so se vabilu odzvale gospodinje s starejših domačij. Škoda, da poslušalcev ni bilo še več, prav gotovo bi tema še marsikoga zanimala. Pa drugič.
Spoznali pa smo, da obveščanje o raznih prireditvah in dogodkih ni najbolj uspešno s plakati. Ljudje jih vse prepogosto prezremo ali pa mislimo, da še vedno visi star plakat od bogve kdaj in ga sploh ne preberemo. Odslej se bomo poleg Vrače strani v Odsevu posluževali še ustnih vabil. Ta so še najbolj zanesljiva.

Joži Valenčak

MARTINOVO

Samo v novembru se zgodi nekaj prav posebnega, nekaj, kar se ne zgodi vsak dan, nekaj, kar se pravzaprav ne zgodi niti vsak mesec ... Že veste, kaj imam v mislih? Ne? Torej ... Mošt se spremeni v vino. In vsi poznamo dan, na katerega se to zgodi. To je seveda 11. november oziroma kar po domače povedano, to je martinovo. Ker me je zanimalo, od kod, kako, zakaj pri nas sploh praznujemo martinovo, sem se odločila, da malce pobrskam po knjigah in odkrijem vse, kar se pač odkriti da, o svetem Martinu ... In kaj sem našla?

Martinovo seveda ne obstaja že od nekdaj. Naši predniki poganskega porekla so sicer v novembru obhajali nekak praznik v zahvalo za dobro letino, obhajali pa so tudi koline, da so si pripravili zaloge za prihajajoči zimski čas. Ob tem času so imeli svoje praznovanje tudi pastirji, ki so se zahvalili za uspešno pašo, prosili za povečanje črede, hvaležno pa so se spomnili tudi svojih rajnih prednikov.

Čaščenje svetega Martina je prišlo k nam pod frankovskim vplivom in je najbrž najbolj cvetelo med 7. in 10. stoletjem. Njegovo čaščenje so zelo pospeševali benediktinski menihi. Iz tega časa so tudi naše najstarejše cerkve svetega Martina, vsega skupaj pa mu je pri nas posvečenih okrog 121 cerkva. Najverjetneje je sv. Martin stopil na mesto kakšnega keltskega božanstva. Cerkev se je, kot je znano, pri tem ravnala po navodilih papeža Gregorja Velikega, ki je misijonarjem naročal, naj poganskih templjev ne podirajo, uničijo naj le poganske malike ter na njihovo mesto postavijo oltarje z relikvijami. Ljudstvo je seveda svoje naziranje o bogovih preneslo na krščanske svetnike. To velja tudi za vse šege, ki jih obsega naše martinovanje. Vse, kar je bilo v zvezi s poganskim jesenskim zahvalnim praznikom, so prenesli na martinovo, ker v bližini ni bilo kakega drugega primernega koledarskega godu. Gostije, ki so bile sestavni del tega praznovanja, so se ohranile, ker niso nasprotovale cerkvenemu nauku.

In kdo je torej ta tolikokrat omenjeni Martin?

Ne boste verjeli, Martin je bil naš sosed - rojen leta 316 v Sabariji (današnji madžarski Szombathely) poganskim staršem. Večino svojega otroštva je preživel v Paviji v zgornji Italiji in je že kot deček postal kristjan. S petnajstimi leti je po določbah cesarjev Severa in Proba kot sin odslužen ega častnika stopil v državno vojsko in postal častnik gardne konjenice. Že pri vojakih je pokazal izredno skromnost in nesebičnost, lastnosti, ki sta se vtisnile ljudem v spomin. Po nekaj letih vojaške službe je odšel v Poitiers k škofu Hilariju, ki ga je posvetil v mašnika. Potem se je odpravil domov, da bi spreobrnil in krstil svoje starše, a mu je uspelo le pri materi.

Martin se je nato pred krivoverci arijanci umaknil v puščavsko življenje, toda škof Hilarij ga je dal poiskati in poklicati nazaj v Poitiers. Ker se je Martinu v tem času pridružilo že veliko učencev, je iz njegove samotne celice zunaj mesta kmalu zrasel samostan Ligugé (okrog leta 361), ki je bil prvi samostan na francoskih tleh. Martin je bil tudi kmalu izvoljen za škofa v mestu Tours, kljub temu da je imel med duhovščino, ki se ni hotela odreči privilegijem in udobju, zaradi svoje ponižnosti in asketske strogosti dosti sovražnikov. Ljudstvo pa ga je imelo neverjetno rado. Po vsej deželi so govorili o njegovih čudežih: ozdravljanju, obujanju od mrtvih, izganjanju hudobnih duhov, krotenju divjih živali ... Ljudstvo ga je kmalu po smrti 8. novembra leta 397 v Candesu (dočakal je več kot osemdeset let), začelo častiti kot svetnika. Bil je eden izmed prvih svetnikov nemučencev, ki mu je Cerkev priznala svetniško čast.

Njegova pobožnost, izredna skromnost, ljubezen in strogo življenje so okoli njega kmalu spletle obilo legend. Menda sta najbolj poznani tista o plašču in o goskah. Legendo o plašču še posebej radi upodabljajo slikarji na velikih freskah in oltarnih slikah. Le-te prikazujejo usmiljenega vojščaka Martina, ki z mečem reže svoj plašč, da ga bo polovico dal golemu siromaku. Dokaj poznejša pa je legenda o goseh, ki so ga izdale z gaganjem. Martin se je namreč skril mednje, ko so ga iskali, da bi mu sporočili, da je bil izvoljen za škofa. Gosi za to svoje izdajstvo še zdaj plačujejo tako, da morajo na dan njegove smrti umreti. Od tu torej navada, da je treba na Martinovo nedeljo jesti pečeno gos (ponekod se seveda na mizi znajdejo tudi nič krivi puran, petelin ali kokoš).

V vinskih deželah pa se je, kot je splošno znano, goski za martinovo pridružilo vino, ki prav ta čas dozori. Povezava z martinovim je rodila legendo, da je sv. Martin spremenil vodo v vino kot Kristus v Kani galilejski.

Zanimivo je tudi to, da je martinovo važen dan v fantovskem življenju. V Stari fužini v Bohinju so na martinovo nedeljo zvečer v gostilni sprejemali nove fante v fantovsko družbo. To so bili fantje, ki so imeli listek za nabor. Sprejem se je imenoval 'krst' (kako pa drugače). Fant je moral najprej dati za štefan vina, nato pa eno zapeti. Potem se je moral spovedati pred fantovskim vodjem 'merom'. Odgovarjal je skozi rešeto. Zatem pa je moral po svojo ' dečuo'. Če se mu je posrečilo, da jo je pripeljal s seboj in mu je prižgala cigaro, je bil sprejet. Če je prišel nazaj brez nje, je moral dati za pet litrov vina in čakati na sprejem še eno leto. Dokler ni bil sprejet, ni smel med fante na vas (ha, zdaj vidite, kako pomembne smo ženske!?).

Martinovo ima tudi druga imena, kot na primer: jesenski pust, šmarčica, domlatke, Martinov nasad..., odvisno od tega, s katerega konca Slovenije ste.

Da pa ne boste mislili da smo edini, ki martinujemo, naj samo omenim, da martinovanje (nekoliko drugačno od našega) poznajo v Nemčiji, Angliji, Švici, Avstriji, Franciji, na Irskem in še kje.

SVETI MARTIN

Oj preljubi svet' Martin!
Ti krstitelj naših vin,
v naši kleti ti si čaral,
iz moštva vino si pričaral.

Vino v sodih se bistri,
v glavah pa spomin temni.
Naj bo dobro še tako,
često nam povzroča zlo.

Res, da vino je prehrana,
vendar naj ne bo ta glavna,
le občasno ga zaužimo,
da vso pamet ne zgubimo.

Vinček, vinček zlati moj,
bodi milosten z menoj,
nikar preveč me ne kaznuj,
le dobro voljo mi daruj.

Nežka Andreš

ŽERJAVČKI NA MARTINOVANJU

Na **martinovo** soboto, 10. 11., se je poln avtobus žerjavčkov podalo na pot proti ***Dolenjski***. Namen potovanja je bil martinovanje. Da pa ne bi kdo mislil, da smo šli samo popivat, smo se po obvezni kavici na Otočcu najprej odpravili v kartuzijo ***Pleterje***. Tam smo si ogledali multimedijski program, muzej na prostem, in nakupili nekaj njihovih pridelkov.

Skozi Šentjernej nas je pot vodila v ***Kostanjevico na Krki***. V cistercijanskem samostanu smo si ogledali stalne razstave naših priznanih umetnikov: Božidarja Jakca, Franceta in Toneta Kralja, Janeza Boljke in drugih ter si ogledali tudi stalne zbirke starih mojstrov.

Med njimi je zagotovo najzanimivejši kip svetovno znanega kiparja hrvaškega rodu ***Meštroviča Mati z detetom***. Sprehodili smo se tudi po starem delu Kostanjevice, ki jo nekateri imenujejo kar ***slovenske Benetke***, ker jo obkroža reka Krka. Nato smo se odpeljali na rob ***Krakovskega pragozda*** in si ogledali enega od najdebelejših hrastov pri nas.

Ob dogovorjeni uri smo prispeli v Krško. V hotelu Sremič nas je že čakalo martinovemu primerno kosilo (pečena račka, mlinci, rdeče zelje in...). Ob neumornem igranju mladega harmonikarja in dobrem cvičku je čas kaj hitro mineval. Gospa Mojca Dostal se je ponovno izkazala in nam pripravila res prijetno presenečenje.

Med nas je pripeljala slovensko ***kraljico cvička***, vendar to še ni bilo vse. Bili smo priča, ko je sv. Martin, ob sebi je imel tudi škofa in kletarja, škropil pa nas je ministrant, krstil mošt in ga spremenil v vino. Vsi skupaj smo si nazdravili z novo krščenim vinom.

Martinovanje je bil zadnji izlet žerjavčkov letos. Za prijeten izlet se zahvaljujem udeležencem, gospe Mojci Dostal in njenemu osebju.

Udeleženci, ki so že kar malo razvajeni, so bili nad organizacijo in vsebino izleta izredno zadovoljni.

Tokratni organizator in vodič je bil g. Franci Bardorfer.

Franci Bardorfer

PRAZNIK

Leto je naokoli in spet smo tam, kjer smo bili pred enim letom. Državna zastava ne visi na objektu, na katerem bi morala, to je na občinski zgradbi v Trzinu.

Pred več stoletji je Primož Trubar z reformnimi zahtevami hotel spremeniti nazadnjaško podkupljivost katoliške cerkve, in se je pridružil Martinu Lutru in reformaciji. S svojimi prizadevanji je delno uspel. Slovenski jezik je postavil ob bok drugim pisanim jezikom Evrope in celega sveta. Njegov Abecedari je dvignil Slovence na raven drugih civiliziranih narodov, zato je dan reformacije slovenski državni praznik. V počastitev tega dne je treba na objektih državne uprave, občin, ministrstev in ostalih državnih ustanov obvezno izobesiti slovensko oz. državno zastavo. Žal to ne velja za Občino Trzin. Župan mi je nekaj številk Odseva nazaj očital, da kritiziram stvari, ki so nepreverjene, da mi plačujejo honorar za kritike, ki bi morale biti objavljene v rubriki Pisma bralcev, ki se jih ne honorira. Zdaj jaz, Trzinec, sprašujem župana in občinske uslužbence, kakšna je njihova morala, da v obdobju enega leta že četrtič niso izobesili državne zastave na objekt državnega pomena. Ne vem, komu bi kot davkoplačevalec očital neupravičeno zapravljanje denarja davkoplačevalcev. V mislih imam delo podjetnika, ki izobeša, včasih tudi obrnjene, zastave po Trzinu. Pred praznikom reformacije – 30. oktobra – je po ne vem kateri odredbi župana ali katerega od občinskih uslužbencev po Trzinu pravilno izobesil državne zastave. Ko pa smo se Trzinci zbudili na dan reformacije, so na »kandelabrih« visele občinske zastave. Da pa je neumnost še večja, je drugi dan, po dnevu reformacije, dan spomina na mrtve ali kot rečemo Slovenci dan vernih duš. Zastave pa so tistega dne visele, kot da je občinska veselica po celem Trzinu.

Še enkrat moram poudariti, da nam je Primož Trubar sestavil abecedo, da znamo brati vsi Slovenci in mislim, da je tudi okoli izobešanja državne zastave napisano pravilo v Trubarjevi abecedi. Prav zato mi ni jasno, kako lahko po Domžalah visijo državne zastave na vseh drogovih, v Mengšu delno, po Trzinu pa samo občinske. Nekdo je tu nepismen ali pa vlada anarhija, mogoče celo diktatura posameznikov, ki tudi odločajo o simbolih države Slovenije. Tudi o tem, kje, kako in kdaj bodo visele posamezne zastave.

Namignili so mi, da je župan zagotovil, da je tokrat vse v skladu z zakoni in drugimi pravili. Vse lepo in prav, samo ne vem, kje piše, da občinska zastava lahko nadomesti državno. Morda je to celo res možno, samo jaz nisem nikjer zasledil, da bi to pisalo. Če to drži, kakšna je potem razlika med državnim praznikom in današnjim dnem, ko na občini visi občinska zastava. To se pravi, med državnim praznikom in navadnim dnem v občini Trzin ni razlike. Če pa se malo pošalim, imajo v občinski zgradbi celo leto praznik, saj zunaj visi občinska zastava, ki nadomešča državno. Državni praznik je nedelaven dan, iz tega lahko izpeljemo sklep, da potem na ...

Da pa ne bom samo kritiziral, bi pohvalil gasilce oziroma našega zastavnika, saj izobeša zastave tako, da bi mu lahko zavidali tudi gospodje izpred parlamenta in predsedniške palače. Tako kot se spodobi: 31. oktober državna na sredini droga, drugi dan, dan spomina na mrtve, pa brez zastave. Tudi nekateri naši občinski svetniki, in tudi župnik, so imeli zastave lepo in pravilno izobešene, da državne uslužbence z našim županom vred pa to ni veljalo. Mogoče res nimajo v opisu del za svoja delovna mesta izobešanja zastav, toda to je državna služba, ki ne pozna stečaja, odpusta ali zamika plač za nekaj mesecev.

Naj bo enkrat dovolj o teh zastavah. Tudi županove besede, da ne bi imel kaj pisati, se mi zdijo neustrezne. Imam celo občutek, da sami spodbujajo ta dejanja, samo da se potem o njih piše in so zvezde rumenega tiska ali pa televizijskih oddaj in s tem nabirajo točke za naslednje volitve. Neumni volivci bodo negativne točke pozabili, pozitivne točke pa bodo poslancem ali županu prinesle zmago. Res čudna je ta slovenska demokracija, da se obljube, dane pred volitvami, po njih spremenijo v laži in se demokrati po izvolitvi spremenijo v diktatorje. Tako del poslancev, kakor tudi županov, ne dela v korist slovenskega naroda, ampak v ne vem čigavo ...

Trzinc in Trzinčan
(z veliko podporo Trzincev in Trzinčanov)

KAKO SE JE V TRZINU VČASIH ŽIVELO ...

Iz kronike duhovnije Trzin

Sprehod skozi zgodovino trzinske duhovnije nas je pripeljal do l. 1902, ko je Trzin končno dobil lastnega dušnega pastirja, upokojenega duhovnika Jožefa Prešo. Vzdrževal se je pretežno iz »ustanove« (denarnega sklada) tukajšnjega rojaka Martina Narobeta. Ta je bil vesel tega dogodka in ga je želel ovekovečiti na spominski plošči, ki naj bi se vzidala v cerkvi. Krajani so bili dobrotniku hvaležni, saj so imeli odslej krajšo in lažjo pot k maši.
»Lepa zahvala za ustanovo v Trzinu; pozimi se bo poznala dobrota, ko so vedno slabe pota, tema in mraz,« so mu pisali v Zapoge. Njegov nečak, duhovnik Janez Narobe pa mu je pisal: »Bog ve, ali Trzinci zastopijo in vedo ter so hvaležni, kar ste jim dobrega storili; ni jih obilo in jih ne bode v Trzinu nič več tacih.«
Omenjeni Martin Narobe je naslednje leto (1903) vnovič prosil na škofijo, da bi se v Trzinu ustanovila samostojna župnija. O tem je pisal mengeškemu nadžupniku in ga prosil, da dovoli in podpre to prizadevanje. Obenem se je pri njem pozanimal, »koliko bere v pšenici in koliko v mrvi se dobi v trzinski občini na leto;« ali bo torej dovolj dohodkov za vzdrževanje župnika. Zlatomašnik Narobe pa ni dočakal uresničenja teh želja. Umrl je 20. avgusta 1903. Teden kasneje se je v trzinski cerkvi opravila zanj slovesna osmina.
Kronika na tem mestu pripominja: »Po Narobetovi smrti se ni nihče več brigal, da bi rešitev pospeševal in tako je zadeva ležala nerešena, dokler ni povojni čas odvzel vrednost oziroma izplačilo obveznosti (obligacij). Tako je Narobetova ustanova, vložena za vzdrževanje trzinskega samostojnega dušnega pastirja, propadla...«
Njegov najlepši dar trzinski cerkvi je monštranco. Izdelana je iz srebrnikov, ki so mu bili najprej ukradeni, ko je bil še kaplan. Iz hvaležnosti, ker jih je dobil nazaj, je dal napraviti monštranco. Tatu je pekla vest in jih je sam vrnil. Prav tako je Narobe dal na svoje stroške napraviti v trzinski cerkvi obhajilno mizo.

Dr. Bogdan Dolenc

NOVICE IZPOD ZVONA SV. FLORJANA

NE POZABIMO RAJNIH!

Prazniki, v katerih se spominjamo naših rajnih, so sicer že za nami, vendar je po stari navadi cel mesec november posvečen tej misli. V tem mesecu se opravlja veliko maš zanje, da bi čimprej dosegli svoj končni cilj - nebesa. Nekateri pa so, žal, na svoje rajne pozabili in menijo, da je dovolj, če se jim oddolžijo s cvetlico ali svečo na grobu.
Narava okoli nas se v novembru pripravlja k počitku in nam za slovo poklanja svoje darove. Tako nas spominja, da je tudi naša človeška usoda romanje od pomladi do jeseni življenja, ko je treba pobrati snope in sadove in jih shraniti v božje žitnice. V ta čas pozne jeseni je zato Cerkev uvrstila dva pomenljiva praznika, ki nas odpirata za novo razsežnost bivanja - za onstranstvo. To sta praznik vseh svetnikov in spomin vernih rajnih.
Stari Rimljani so svoje rajne pokopavali ob prometnih cestah, ki so peljale iz mesta, in jim postavljali kamnite spomenike z napisi. Mimoidoči so lahko brali njihova imena in se jih spominjali. Vsaj v spominu ljudi so želeli živeti naprej.
V teh dneh se naše misli pogosto mudijo pri naših rajnih. Morda je gomila še sveža ali pa je ime na kamnu že zbledelo in je svet nanje že pozabil. A naše srce jih ne sme pozabiti. Saj jih tudi Bog ni pozabil. Vpisal jih je v knjigo življenja, v svoje ljubeče srce.
Včasih slišimo površno krilatico: Nihče ni nenadomestljiv. Morda to velja na delovnem mestu. Toda tam, kjer so se v desetletjih skupnega življenja med ljudmi tkale vezi, kjer smo imeli koga zares radi, tam tega človeka ne more nihče nadomestiti in zamenjati. Vsakdo je enkraten in nenadomestljiv. Kajti vsakdo, ki je prestopil prag večnosti, je vzel s seboj tudi košček našega srca, če ne kar celo. Za tiste, ki so izgubili ljubljenega človeka, se življenje že tu spreminja v življenje z rajnimi. Koliko ljudi je, ki vsak dan poromajo na pokopališče! Kako bi namreč mogli pozabiti tiste, ki smo jih imeli zares radi?
Rajnih ne dosežemo s pomočjo spiritizma (klicanja duhov rajnih). Rajni niso begajoči duhovi nekje v vesolju, ki bi na svojo pest iskali zveze z nami, ampak živijo v Bogu. Samo prek njega, prek molitve in svete maše lahko prihajamo v stik z njimi, se jim priporočamo in prejemamo od njih duhovne darove. Odnos med živimi in rajnimi je lahko le odnos ljubezni in upanja, molitve in izmenjave duhovnih dobrin, torej odnos globoke medsebojne solidarnosti.
Kristjani živimo v neomajni gotovosti, da rajni živijo, čeprav so odšli od nas. Vez med njimi in nami ni nikakršen medij, temveč božje življenje, ki nam je skupno. "Kdor vame veruje, bo živel, tudi če umrje," je rekel Jezus (Jn 11,25). Spet jih bomo našli, kajti ljubezen je močnejša od smrti. Drug drugemu smo toliko bližji, kolikor bolj vsi iščemo božjo bližino.
Takšna vera je izziv za današnjo miselnost, ki brezčutno pozablja na mrtve in nas dobesedno trga od občestva z njimi. O rajnih in še posebej o smrti se neradi pogovarjamo. A v tem pozabljanju in izrinjanju je nekaj globoko nečloveškega. Pomeni namreč, da pozabljamo in izrinjamo iz zavesti preteklo trpljenje in s tem izničujemo njegovo vrednost.
Ne pozabljajmo rajnih! Živijo, ker so odšli domov k Stvarniku, ki je Bog živih. Upajmo zanje in tudi zase! Njihova smrt je bila rojstvo za večno življenje, ki je nam zemljanom še nedojemljivo. Niso umrli, ampak so bili kakor zrna posejani za prihodnjo žetev, za večno poletje, ki pride.

dr. Bogdan Dolenc

Še ena izmed mnogih zanimivih fotografij, ki jih vsebuje Kronika duhovnije Trzin. Na fotografiji, posneti 14. septembra 1933 je zabeleženo slikanje freske nad glavnim oltarjem.

Vrata,
za katerimi se skriva dobro,
je težko odpreti,
vrata, za katerimi se skriva zlo,
je težko zapreti.

Kitajski

Tri leta delaj dobra dela,
in bo komaj kdo vedel,
naredi enkrat slabo,
pa se bo razvedelo
do neba

Kitajski

MED POČITNICAMI NI BILO DOLGČAS

Društvo prijateljev mladine je med jesenskimi šolskimi počitnicami v sodelovanju z osnovno šolo in nekaterimi drugimi društvi za mlade osnovnošolce pripravilo kar pet zanimivih počitniških delavnic. Treba je reči, da so bile vse dokaj dobro obiskane, kar potrjuje, da mladi kaj takega potrebujejo tudi v času počitnic. Delavnice so sicer potekale le dva dni, 29. in 30. oktobra, ker pa so bili v času počitnic tudi različni prazniki – dan reformacije, dan mrtvih, noč čarovnic, lahko trdimo, da se mladi med jesenskimi počitnicami res niso dolgočasili in da so bile tudi te počitnice prekratke.
Med fanti je bilo največ zanimanja za igre z žogo. V telovadnici je pod vodstvom Matjaža Erčulja kar 19 fantov merilo svoje moči pod koši in med goli. Dobro je bila obiskana tudi likovna delavnica. 15 učencev je pod vodstvom Špele Mušič ustvarjalo z naravnimi materiali: barvnim jesenskim listjem in podobno. Odločili so se, da bo vodilna tema njihovega oblikovanja tokrat jesen. Kadar je posijalo sonce, so šli tudi na sprehode in občudovali jesenske barve listja. Najlepše liste so tudi nabarli in z njimi okrasili stene učilnice. Pisana jesen pa se je zrcalila tudi z njihovih zrcal, ki so jih poslikali z jesenskimi motivi.

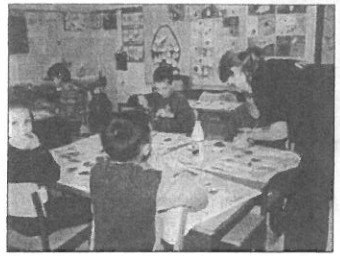

Zelo številna je bila tudi dramska delavnica, ki jo je vodila Urša Mandeljc. 18 mladih se je tam učilo improvizacije, izražanja čustev, mimike in nastopanja. Urša pravi, da je spoznala nekaj novih talentov, ki bi jih kar z veseljem videla v svojem dramskem krožku. Očitno so igralci med nami.
Med nami pa so tudi navdušenci za računalništvo. Ob pomoči Vanje Vogrin in Dušana Gorenca je 19 učencev spoznavalo osnove računalništva, predvsem pa jih je zanimalo risanje z računalnikom in seveda igrice. Naučili so se delati tudi s poučnimi CD zgoščenkami ter kako se z grafičnim programom lahko obdeluje fotografije. Svojim fotografijam so tako dodali razne grafične učinke.
Peta možnost preživljanja prostega časa v počitniških dneh pa je bila pripravljena v popoldanskem času. Na strelišču trzinskega strelskega društva so mladi pod vodstvom Boža Habjana lahko vadili streljanje z zračno puško. Trening je bil namenjen predvsem starejšim učencem. Čeprav je bilo za to delavnico nekaj manj zanimanja, so tisti, ki so prišli na treninge, dokazali, da je tudi med učenci kar nekaj takih, ki imajo dobre oči in mirno roko. Ni kaj, naša mladina je talentirana.
V Društvu prijateljev mladine so z udeležbo na delavnicah zelo zadovoljni in že zdaj načrtujejo, da bodo tudi med zimskimi počitnicami poskrbeli za interesne dejavnosti otrok.

M.Š.

ŠESTOŠOLCI NA RTV

V Sloveniji se je 354 osnovnih šol pomerilo v znanju na predtekmovanju Male sive celice. Najboljših 16, med katerimi je tudi naša šola, se je uvrstilo v nadaljnje tekmovanje. Končni zmagovalec igre pa bo prejel bogato nagrado, saj bo avtobus te tekmovalce in njihove navijače popeljal v Gardaland.

Ker so bili Trzinici na predtekmovanju uspešni, so se v torek, 23. oktobra 2001, napotili v Ljubljano, kjer jih je čakal nov izziv. Na tekmovanje so se pripravljali prav vsi: veliki trije (Ksenija Lagoja, Rok Testen in Dan Špendal) v znanju, drugi pa s spodbudnimi domislicami.

Preden smo se odpeljali na tekmovanje, je ga. Andreja Vrhovec Kavčič, razredničarka 6. a-razreda, fotografirala tekmovalce. Vožnja proti Ljubljani je hitro minila, čeprav je bilo v zraku čutiti napetost.

Ko smo prispeli pred prizorišče tekmovanja, smo počakali na vodjo, ki nas je vodil po prostorih RTV-ja. Uslužbenci so radovedno opazovali »rumene kapice«, ki so korakale mimo številnih vrat. Presenečeni smo bili, ker smo na vratih zagledali napis OŠ Trzin. Za temi vrati se je skrivala lepo opremljena soba z okrepčilom, ki nam je bilo namenjeno. Ko smo se okrepčali, smo razmišljali samo še o nasprotniku.

Ob 15.00 se je začelo. Poklicali so nas v snemalni studio. Tam smo si lahko dodobra ogledali nasprotnika, učence OŠ Murska Sobota I. Učenci te šole so se že pred leti na tovrstnem tekmovanju zelo dobro uvrstili, zato smo se zavedali, da bo bitka z njimi kar trd oreh. Samozavestni Prekmurci so bili v začetnem delu uspešnejši, vendar naši učenci niso obupali. V drugem in tretjem delu kviza so izboljšali svoj rezultat in na koncu zmagali, zato so se uvrstili v osmino finala.

Ob tem uspehu jim vsi iskreno čestitamo in želimo še veliko sreče in pravih odgovorov v nadaljnjem tekmovanju.

Marjana Galjot, razredničarka 6. b

JANI MUHA: GIMNASTIKA JE VSESTRANSKA, KAKŠNIH NEGATIVNOSTI PRI NJEJ NE POZNAM

Starejši Trzinci se še spominjajo, da je bila pred desetletji v Trzinu gimnastika zelo priljubljena in da so bili Trzinci dobri telovadci. V dvorani KUD-a je bilo še pred kratkim mogoče videti nekatera telovadna orodja, včasih pa so obiskovalci različnih prireditev v dvorani vrsto let po tem, ko je zanimanje za gimnastiko v Trzinu že zamrlo, lahko pod stropom dvorane še videli kroge, ki so jih prej uporabljali telovadci. Verjetno se da še v marsikateri trzinski domačiji izbrskati kakšno staro fotografijo, ki prikazuje mišičaste trzinske fante, kako na katerem od orodij izvajajo gimnastične vaje. Pravijo, da je bilo še zlasti med sokoli dosti dobrih telovadcev.

Zdaj pa kaže, da bo gimnastika v Trzinu doživela preporod. To šolsko leto je namreč vrste učiteljev v trzinski osnovni šoli okrepil Jani Muha, učitelj telesne vzgoje, katerega specialnost je ravno gimnastika. Z njo se je začel ukvarjati že s sedmimi leti. Kaj kmalu je začel tudi tekmovati in kar sedem let je tekmoval v programu A športne gimnastike kot član Partizana Vič. Dosegel je vrsto lepih uspehov. Med drugim je bil njegov tekmec naš znani telovadec Aljaž Pegan, s katerim sta še zdaj dobra prijatelja. Zanimivo je, da ga je Jani takrat na tekmovanjih tudi premagoval, Aljaž je bil drugi, Jani pa prvi. Med drugim je bil tudi državni prvak, čeprav Jani ob tem skromno takoj pove, da je takrat štela zgolj konkurenca z ljubljanskega območja, saj v drugih republikah takratne Jugoslavije ta šport ni bil kaj posebej razvit. Po sedmih letih aktivnega tekmovanja je Jani Muha zaradi poškodb in šolskih obveznosti prenehal nastopati, aktivno pa se je posvetil trenerskemu delu. Kot trener dela predvsem z mlajšo selekcijo, največ s fanti od prvega do osmega razreda. Lani je eden od njegovih varovancev postal državni prvak, kar je tudi veliko priznanje trenerju. Prav v času, ko bo ta številka Odseva v tisku, bo letošnje državno prvenstvo in Jani ga je v času najinega pogovora z nestrpnostjo pričakoval, saj bo nastopil tudi njegov varovanec. Veliko pa je treniral tudi člane.

Zdaj ste učitelj telesne vzgoje v trzinski osnovni šoli, ob tem pa vodite tudi gimnastični krožek. Kakšni so vaš občutki in načrti?

Moram reči, da sem kar zadovoljen. V Trzinu mi je všeč, kar malo pa sem presenečen nad zanimanjem med otroki za gimnastiko. V krožek se je vpisalo kar 40 učencev, tako da smo jih razdelili v štiri skupine s po 10 člani. Gre za učence nižjih razredov, od prvega do tretjega, največ med njimi pa je deklic. Program vadbe je prilagojen njihovim zmogljivostim, na sploh pa v prvem letu še ne moremo pričakovati kaj posebnega. Letos bomo predvsem videli, kje smo. Poskusil bom narediti, kar se da. Rezultate pa pričakujem prihodnje oziroma proti koncu prihodnjega leta. Zdaj otroci trenirajo dvakrat na teden po 45 minut, kar je za vrhunske rezultate premalo. Trenirati bi morali vsaj dvakrat tedensko po uro in pol. Če bo smiselno, bi prihodnje leto dobili še enega pomočnika trenerja, skupine bi zmanjšali, fante ločili od deklet in povečali število ur za treninge. No, ampak dajmo času čas. Prihodnje leto bomo že videli. Že zdaj pa sem opazil, da je med trzinskimi otroki, ki hodijo h krožku gimnastike, kar nekaj perspektivnih otrok. So zagnani in pridni. Radi prihajajo sem. V primerjavi s tistim, kar sem videl, ko sem na primer treniral pri Partizanu Vič, sem tu zelo zelo zadovoljen.

Kakšni pa so pogoji za vadbo gimnastike v Trzinu?

V Trzinu smo letos začeli z vadbo gimnastike. Smo še na začetku, vendar moram pohvaliti vodstvo šole, da je prisluhnilo našim potrebam. Kar se tiče orodij, imamo že praktično vsa. Lahko rečem, da je gimnastika za amaterske tekmovalce relativno poceni. Potrebujejo dres in copate pa seveda čas in voljo, dražje pa je za organizatorje, šolo ali klub, saj je treba kar dosti dragega orodja.

Kako lahko gimnastika vpliva na mladega človeka?

Mislim, da je vadba gimnastike zelo vsestranska. Obsega zelo različne vaje na različnih orodjih. Dekleta delajo na štirih, fantje pa na šestih. Enkrat trenirajo na enem orodju, drugič na drugem in pri tem razvijajo različne sklope mišic, različne vrste gibanj. Vsega skupaj je toliko, da ti pri vadbi kar ne more biti dolgčas. Je zelo pestro, zanimivo. Vadba pa vpliva na gibalne sposobnosti, koncentracijo, dobijo delovne sposobnosti, občutek za red, samozavest. Pozitivnih vplivov na telesni in duševni razvoj mladega človeka je veliko. Pravzaprav ne vidim minusov. Gre sicer za individualni šport, vendar skupine delujejo enotno, v njih je čutiti skupinski duh, prijateljstvo, zdravo tekmovalnost. Na tekmovanjih je poudarek na lepoti gibanja. Tudi če je nek element težak, je tekmovalec bolje ocenjen, če ga izvede skladno, lahkotno in lepo, zahtevnost elementa ni tako v ospredju.

Kaj pa varnost? V gimnastiki je kar precej zahtevnih preskokov in drugih elementov, ki so lahko nevarni. Kako je v trzinski šoli poskrbljeno za varnost vadbe?

Najprej je treba reči, da so lahko nevarni vsi športi. Tudi pri nogometu se lahko poškoduješ, prav tako pa tudi pri drugih športih. Tudi v gimnastiki prihaja do poškodb, vendar jih skušamo kar najbolj omejiti. Precej je odvisno od trenerja, ki mora biti ves čas zraven, da tekmovalcem pomaga pri zahtevnih elementih, da jih usmerja, lovi in jim tudi drugače pomaga, da zahtevane vaje izvedejo pravilno in varno. Tekmovalci z vadbo dobijo zaupanje vase in občutek za to, kaj lahko naredijo in česa ne. Kasneje pri zahtevnejših treningih za tekmovanje si lahko tekmovalci pomagajo z nekaterimi pripomočki, vendar pa moram reči, da v Sloveniji ni gimnastične telovadnice, ki bi bila povsem opremljena z varovali in tudi drugimi potrebnimi elementi za vadbo. Pri nas imamo nekaj izredno dobrih, vrhunskih telovadcev, na primer Aljaža Pegana in Mitjo Petkovška, vendar če bi tujci prišli pogledat, v kakšnih razmerah trenirajo, ne bi mogli verjeti, da lahko dosegajo takšne rezultate.

Zanimivo je, da so doslej najboljši tekmovalci prihajali iz vzhodnih držav. Ali imajo tam drugačen pristop?

Res je. V tistih državah, na primer v Rusiji in na Kitajskem, imajo res drugačen pristop do gimnastike. Z njo se ukvarjajo precej bolj strokovno in množično. Vendar pa je tudi v gimnastiki marsikaj odvisno od denarja. Če imaš denar, lahko dobiš dobrega trenerja. Ti najpogosteje prihajajo iz Rusije in drugih vzhodnih držav, vendar imajo tudi na zahodu kar nekaj dobrih tekmovalk in tekmovalcev, ki so jih izurili dobri trenerji. Naša zveza vsako leto pošlje trenerje na izpopolnjevanje v tujino. Tudi mene so že poslali na tako izpopolnjevanje. Na ta način trenerji pridobivamo dodatno znanje, izkušnje in podatke pa si izmenjujemo tudi na tekmovanjih.

Poleg gimnastike se v Trzinu ukvarjate tudi s poukom telesne vzgoje.

Ja, sem učitelj telovadbe. Učim fante od četrtega do osmega razreda. Moja kolegica Andreja pa skrbi za deklice. Uči tudi v nižjih razredih, tretje in četrte razrede. Zraven vodi tudi šolsko športno društvo, v katerem deluje več krožkov. Mislim, da je kar precej možnosti za najrazličnejše šport - od atletike, nogometa, košarke, plezanja itn. Sploh pa moram reči, da sem doslej tu zelo zadovoljen. Pohvaliti moram prijateljske odnose z učitelji, z ravnateljem in drugimi. Vse je res pozitivno, in upam, da bodo tudi Trzinci zadovoljni z mano. Kar se tiče gimnastike, upam, da bomo že spomladi ali pa vsaj drugo leto pripravili tudi kakšno gimnastično tekmovanje, da bodo člani krožka pokazali, kaj so se naučili. Rad bi, da bi na takem tekmovanju najbolj prizadevnim podelili diplome. Mogoče bom na tako prireditev povabil katerega od prijateljev, vidnega tekmovalca, mogoče Aljaža Pegana, da bo mladim podelil diplome. Kakor pa sem že rekel, dajmo času čas, saj na začetku še ne moremo pričakovati kaj prav posebno velikega.

Miro Štebe

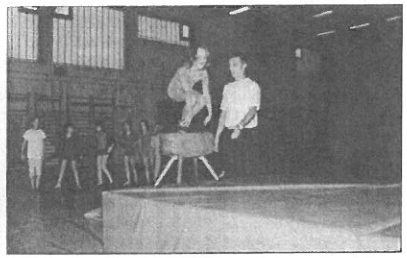

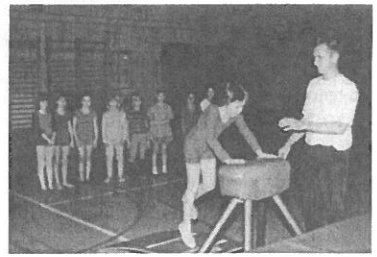

UČENCI OŠ TRZIN USPEŠNI NA PODROČNEM PRVENSTVU V ŠPORTNEM PLEZANJU

Na plezalni športni steni v osnovni šoli Trzin je v četrtek, 25. 10. 2001, potekalo področno prvenstvo osnovnih šol v športnem plezanju. Tekmovanja se je udeležilo 30 učencev iz osmih osnovnih šol domžalske in kamniške regije.

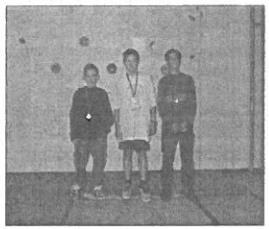

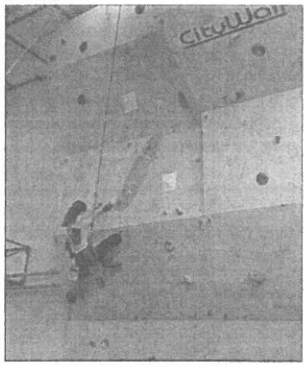

Deset deklet in dvajset fantov se je v različnih starostnih kategorijah pred številnimi gledalci pomerilo v večih smereh. Kategorizirani plezalci (z licenco) in plezalci ter plezalke brez licence so že ob ogledu v mislih opravljali s smermi, ki sta jih postavila plezalca Maja Šuštar, vodja krožka na OŠ Trzin, in športni plezalec Klemen Vodlan.

Z vsemi oprimki so se uspešno spoprijeli le štirje tekmovalci (2 dekleti in dva fanta), ostali pa so plezanje končali prej, kar priča o precej veliki zahtevnosti postavljenih smeri.

Učenci OŠ Trzin, ki vadijo v šoli v okviru plezalnega krožka enkrat tedensko, so se odrezali takole:

1. mesto Boris Peršak (starejši dečki brez licence)
2. mesto Maja Omahna (starejše deklice brez licence)
   mesto Jana Rotar
3. mesto Ksenija Lagoja (mlajše deklice brez licence)

Ob koncu velja omeniti, da so bili na tem tekmovanju učenci OŠ Trzin številčno najmočnejši, kar je ponoven dokaz, da je zanimanje za to športno disciplino prav na tem področju precejšnje. Še posebej je razveseljivo, da je ta razvoj precej skokovit, saj imamo plezalno steno na šoli šele tri leta.

Andreja Vrhovec Kavčič
Profesorica športne vzgoje

SAŠO ŠTIH:
S PUNCO BI IGRAL V KAKI AMERIŠKI NADALJEVANKI

V preteklosti smo v Odsevu predstavljali trzinske gledališčnike, po nekaj mesecih premora pa s tem nadaljujemo. Tokrat smo se odločili, da našim bralcem predstavimo Saša Štiha, za katerega lahko rečemo, da je že kar uveljavljen član trzinske gledališke družine.

Kaj te je navdušilo za gledališče?
Phhh ... vseč mi je bilo. Oči mi je govoril, kako dobro se imajo. Zato sem šel dostikrat z njim na vaje in njihove predstave. Nato sem si zaželel, da bi z njimi hodil po svetu.
Ko sem obiskoval drugi razred, sem začel igrati v KUD-u; kasneje mi je bilo žal, da nisem začel že prej.

Koliko vlog si že odigral?
Svojo prvo vlogo sem odigral na predstavi za sv. Miklavža. Bil sem Petrček. Tudi recitiral sem že, na predstavi za materinski dan. Enkrat sem pa igral kar samega sebe - to je bila moja najljubša vloga, ker smo lahko improvizirali. Vsako leto igram parklja. Želim si igrati tudi angelčka, pa ... V Čarovniku iz Oza sem igral mogočnega Oza in pa stražarja. Takrat sem bil na hoduljah. V zgodbi o Butalcih sem igral peka, v skeču o krompirju sem bil kmet Sašo. Lansko leto pa sem v predstavi Zvezdica Zaspanka igral Ceferina. Igral se tudi s teatrom CIZAMO - otroka z vžigalicami v predstavi Ogenj, kakšen ogenj. Sedaj pa me čaka že nova vloga, za katero pa pravzaprav še ne vem točno, kaj bo. Tudi v tujini sem že igral, isto otroka z vžigalicami in to točno na svoj rojstni dan.

Kakšne vloge pa si najbolj želiš?
Igral bi kakšnega Kekca. Ali pa bi nastopal v kakšni ameriški nadaljevanki s kakšno punco... ne, španske nadaljevanke so plehke. Želel pa sem si tudi igrati Hamleta.

Vem, da si imel enkrat že neko tako vlogo.

Ja, na avdiciji, za katero pa se ne spomnim več, za kaj točno je bila, mislim, da za neko oddajo. To je že kakšno leto nazaj. Namesto mrtvaške glave so mi v roke dali pijačo Fruc in sem moral povedati znane Hamletove besede: "Biti ali ne biti, to je sedaj vprašanje?"

Katera vloga ti je bila najbolj pisana na kožo?
To je bila vsekakor vloga Ceferina, ker sem takrat igral samega sebe. Najbolj pa smo se zabavali pri vajah za predstavo Čarovnik iz Oza.

Ali bi raje igral v filmu ali gledališču?
Rad bi igral v filmih, ker večkrat ponavljajo en in isti prizor, še sploh, če bi igral s kakšno lepo punco. Rad bi šel v Holywood, kjer je Nik-ki. Ja, vem, da je v Holywoodu, ker berem časopise. Ko sem v njem videl njeno sliko, sem si jo izrezal in jo dal v okvirček. Še sedaj jo imam v sobi.

Kaj praviš o skupini mladih igralcev, s katerimi igraš?
Dobra je, super. Vesel sem, da je Maša spet prišla nazaj, kljub temu da sem sedaj zaljubljen v drugo deklico iz Homca - ampak ona tega ne ve. Zelo zelo se razumemo in dobri igralci smo skupaj.

Rekel si, da si igral že s skupino CIZAMO.
Z njimi sem bil letos na turneji na Češkem in Nizozemskem. Tam sem spoznal eno punco s kodrčki. V Amsterdamu sem nastopal z diabolom. Z denarjem, ki sem si ga prislužil, sem si kupil žogo. Pred dvema letoma, ko sem bil v Izoli in sem prav tako nastopal z diabolom, pa sem zbral toliko denarja, da sem si kupil ročno uro.

Imaš kakšnega idola?
Ja, James Bond je moj idol. Ampak ne bi igral v kakšnih akcijskih filmih. Raje bi igral v kakšnem romantičnem filmu, npr. v Romeu in Juliji.

Tvoja šibka točka je učenje besedila na pamet.
Se strinjam. Ne ljubi se mi ravno veliko brati. No, saj preberem sem pa tja kakšno knjigo. Drugače pa zelo rad berem podnapise na televiziji.

Ali imaš pred nastopi tremo?
Če imam v rokah ali glavi besedilo, je vse v redu. Če pa se zmotim, se poskušam izmazati ali pa čim prej zaključiti prizor in oditi z odra.

Kaj na tvoje igranje pravijo domači?
Živa (starejša sestra) je vedno zaprta v svoji sobi in jo briga ves svet, Mirjam (najstarejša sestra) bolje da ne vidim, ker..., mami je tiho, oči pa sedi na kavču. Včasih mi pravi:"Treniraj, pa boš dober." No, saj kdaj me pa tudi pohvalijo.

Kaj si želiš postati?
Rad bi postal dvoje: ali igralec ali pa košarkar.

Kaj počneš še drugače?
Razen tega, da hodim v šolo in k dramskemu krožku, hodim tudi na košarko, gledam televizijo (zadnje čase najraje "Sedma nebesa"), obiskujem verouk, skavte; gasilce sem zapustil, ker imam premalo časa. Rad pa tudi poslušam glasbo: Green day, Off Spring, Siddartho, Zaklonišče prepeva in Zablujena generacija.

Nasveti za mlade bodoče igralce.
Z igranjem začnite čimprej, učite se besedila na pamet.

U.M.

VESTIČKE IZPOD ŽAROMETOV

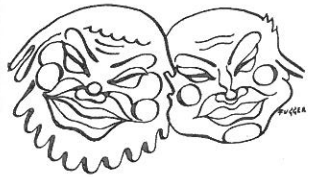

Moje drage dame in gospodje, čas je za LEPO JE BITI MILIJONAR! Ampak pazite, to ni kviz ala Jonas ali temu kaj podobno. Ne! Moje drage dame in gospodje. To je teater. In ne kar neki teater! To je teater KUD Franc Kotar Trzin. Torej, če že niste milijonar in si to močno želite, je za vas pravi naslov, naj ga ponovim, KUD Franc Kotar Trzin. Ne odlašajte, storite to že danes, naredite nekaj zase, kajti za vse, ki si to res močno želite, so vrata v KUD-u vedno na stežaj odprta. In verjemite mi, ne bo vam žal. V elitnem krogu (milijonarjev) so dobrodošli tudi tisti, ki pošteno pljuvajo levo in desno in širijo neresnice, prav te, moje drage dame in gospodje, bomo sprejeli še z večjim spoštovanjem in velikimi častmi, zapisali pa jih bomo tudi v ZLATO KNJIGO, ki jo imamo pripravljeno prav za to priložnost. In to še ni vse! Zanje bomo prav za to dejavnost nabavili visoko kvalitetne, lahko bi rekel celo – butične - pljuvalnike in jim jih tudi podarili. Seveda pa jim bodo tudi naši najmlajši gledališčniki pripravili krajši, vendar prisrčen, kulturni program. Občinskih štipendistov zaenkrat še ne bomo klicali na pomoč, kajti ti prihajajo k nam – neverjetno - kar sami - in delajo, mogoče prav zato, ker je naše geslo, kot ste lahko že ugotovili, moje drage dame in gospodje, LEPO JE BITI MILIJONAR!
No, to temo smo torej dokončno obdelali, informacijo imate, sedaj, če je želja moč-na, se samo pravilno odločite, mi smo za vas zagotovo, tako kot vedno, lahko bi rekel že celo desetletje, pravi naslov. Dobrodošli v svetu M...
Drugače pa se KUD-ovci prav lepo zabavamo. Mogoče ste nas nekega lepega sobotnega popoldneva opazili pred lokalom Barca, kako smo ob sodelovanju z vodstvom okrepčevalnice Barca organizirali in tudi lepo do konca speljali popoldansko srečanje majhnih in malo večjih čarovnic in čarovnikov, duhcev in njim podobnih strašnih bitij. Tolikšnega živžava, moje drage dame in gospodje, v Trzinu, razen ko je bila otroška olimpiada- še ni bilo.Več o tem vam bo povedala v posebnem članku Urša. Tako kot boste v posebnem članku lahko brali, kaj se je še dogajalo skoraj mesec in pol v naši in vaši dvorani KUD-a. Pa vendar naj vam za vsak primer v vestičkah na kratko povem tudi jaz. V gosteh smo namreč imeli teater - Zavod Senzorium, ki je pod režijskim vodstvom gospoda Gabrijela Hernandeza pripravil predstavo - BOJ MED PUSTOM IN POSTOM - Brueglu v spomin. Torej na kratko, kakor je bilo zapisano v gledališkem napovedniku v sobotnem Delu, 03.11.01.Ustvarjalce lahko prepoznamo na sliki. Boj med pustom in postom Pietra Bruegla starejšega iz leta 1559. Motiv blind caffe cabareja je boj med razuzdanostjo in vzdržnostjo, razmerjem med možnostjo in danostjo, med resničnostjo in zmožnostjo lastnih podob domišljije. Gledalci z vstopom v blind caffe oživijo star bordel, v katerem izvajalci zaposlijo predvsem njihove čute vonja, dotika in sluha. To zelo prijetno predstavo si boste lahko v KUD-u, na žalost, ponovno ogledali šele nekje v mesecu februarju.
In gremo naprej. Pred nami je že veseli december in prvi, ki bo prišel med naše najmlajše in jih s pomočjo Občine Trzin obdaril, je zagotovo sveti Miklavž.
Seveda je tu zopet tudi Urša, ki z našimi mladimi gledališčniki že veselo pripravlja igrico v ta namen. In ker je naša dvorana sedaj že premajhna, da bi lahko naenkrat pod svoje okrilje sprejela vse otroke, ki bodo obdarjeni, bomo morali to narediti v dveh delih. Ko smo že enkrat pri Urši in naših najmlajših, naj povem samo še to, da bodo takoj po Miklavžu začeli delati novo gledališko predstavo, najverjetneje Pepelko. Nas in vas, moje drage dame in gospodje, pa seveda čaka tudi še občinska proslava ob dnevu neodvisnosti, ki ga bomo v Trzinu praznovali 23.12.01; tokrat bo več kot samo proslava, kajti to bo pravi novoletni koncert, ki so ga za Mengšane pripravili mengeški pevski zbori in godba. Rekli smo si, moje drage dame in gospodje: če je to dobro za Mengeš, mora biti zagotovo dobro tudi za Trzin. Nekaj pesmi pa nam bodo ob tej priložnosti seveda zapeli tudi naši Žerjavčki. Svoj koncert bodo konec decembra imele, tudi na KUD-ovskem odru, pevke dekliškega pevskega zbora Žolne.
Pa še to, da ne pozabim, tudi letos bo nekje v sredini vsakega meseca, do pomladi, naš župan Tone Peršak vodil tematske večere, in sicer v dvorani KUD-a. In to, moje drage dame in gospodje, naj bi bilo zaenkrat vse, razen če nisem še česa pozabil, tudi to se kdaj zgodi. Najlepša hvala tudi tokrat vsem, ki ste se prebili do konca vestičk. Želim vam, tako kot vedno, en lep gledališki pozdrav ter veliko šumečih bankovcev. In ne pozabite - **lepo je biti milijonar**.

Še vedno vaš

Jože Štih

VABILO

Zopet je leto naokoli in sveti Miklavž je spet tu. Vsi, ki ste bili pridni, in tudi tisti, ki ne, ste vabljeni na kratko igrico, ki bo 05.12.2001 v KUD-u Franc Kotar Trzin. Otroci od 2-5 let bodo obdarjeni ob 17:00 uri po igrici istega dne, otroci od 6-8 let pa bodo obdarjeni po igrici ob 19:00 uri.
Za darila se lahko prijavite v trgovini PRI JURJU, v obeh trgovinah FLIS ter v vrtcu ŽABICA. Darila so brezplačna.

ODSEV GLEDALIŠKE PREDSTAVE »BOJ MED PUSTOM IN POSTOM«

V torek, 30. oktobra, me je sestra Eva povabila na gledališko predstavo v trzinski kulturni dom. Zanimalo me je, kakšna predstava je to in zakaj nisem opazila nobenih plakatov. Rekla je, da ne sme povedati, naj se pustim presenetiti. Seveda sem se z veseljem odzvala, saj je kot violinistka sodelovala tudi ona.
Z mamico, sestro Ano in njenim prijateljem Primožem smo premraženi še z nekaj drugimi obiskovalci dolgo čakali pred vrati. Generalka naj bi se začela ob 22:00, pa smo krepko čez deseto še kar čakali. Ampak bili smo dobre volje in se nismo dali odgnati. Naenkrat je skozi vrata pomolel roko in glavo v črno, pražnjo obleko oblečen igralec. Brez besed je pomignil s prstom in enega povabil naprej. Drugi smo spet čakali. »Le kako jih izbira?« me je zanimalo. »Bom naslednja jaz na vrsti?« Končno je med zadnjimi poklical še mene. Tiho mi je pokazal droben listič in s prstom drsel od verza do verza:

»Samorog ima edinstveno vrlino,
vstopi v sanje nam
in spregovori od tam.
O, sanjač.
Četudi v drugem jeziku bo pel,
***Verjemi,** ga boš razumel.«*

Ključna beseda je bila – verjemi. Vstopila sem v popolno temo. Obdajale so me fine tkanine, ki so mi sem pa tja preprečile nadaljevanje poti. Nemočna sem si mislila: »Pa kdo se zafrkava z mano? To nikamor ne vodi!« Naglas sem začela klicati: »Mami, kje si?« K sreči je kmalu za mano prišla sestra. Prijeli sva se za roki in blodili po črnem labirintu. Končno sva prispeli v prostor, v katerem je gorela lučka. O, to je bila odrešitev! Svetloba, toplota, nič več teme! Zaduhala sem cimet in sledila vonju. Naenkrat so naju obdale bele postave s toplimi, nežnimi rokami in naju, kot nebeški angelci, popeljale na prizorišče. V poltemi je stalo sedem kavarniških mizic. Na vsaki od njih je tlela drobna lučka. Sedišča so bila razvrščena okrog mizic in narejena iz bal sena, ki so bile na nekaterih delih prekrite z odejami. Mami in Primož sta pomahala in polni presenečenja sva z Ano prisedli. Takoj sva bili postreženi z jedjo in pijačo. Nekateri so pili sok, sama pa sem si privoščila whisky. Vse zastonj! Na papirnatem krožniku sem zaradi mraka komaj prepoznala kos kruha, pršut, sir in grozdje. Že začetek je bil povsem nepričakovan in v pol ure sem vklopila več čutil kot najbrž cel teden prej. Posegla sem po grozdju, ki me je osvežilo. Še vedno prijetno presenečena sem vzela naslednjo grozdno jagodo. Ugriznila sem in … se skremžila, saj je bila oliva. Ne morete si misliti, kako čudno je, ko pričakuješ sladko, okusiš pa grenko.

Predstava se je odvijala v kabaret stilu, z obilo enkratne glasbe, ki so jo pričarali pianist, violinistka in kontrabasist. Vsak delček je imel svoje sporočilo. Mene se je močno dotaknila. V nadaljevanju bom opisala tisto, kar mi je najbolj ostalo v spominu. Že prvi prizor je naznanjal uporabo – kompozicijo večih čutil hkrati. Nad pisalno mizo je slonel pisatelj in poskušal pisati. Bil je nem. Njegove misli pa je pripovedovalo dekle, ki je pokukalo izpod njegovih nog pod mizo. Nad glavo so se mu prikazovale lutke, ki so ponazarjale njegove misli. Podil in odganjal jih je, saj se zaradi njih ni mogel zbrati.

Na oder je stopila prijetna mladenka in zapeljivo nagovorila enega iz publike – moškega seveda. Všeč mi je bilo, da je »zavijala« po štajersko, saj Slovenci pravimo, da so prav Štajerke tiste, ki so vedno »dobre volje«. Mislim, da režiser, kljub temu da prihaja iz Južne Amerike, ni izpustil nobenih malenkosti, s katerimi je tako nazorno prikazoval človeka. Kasneje so tri plesalke odplesale amaterski kankan. Doživela sem jih kot katarzo. Bile so preproste, sproščene in so se približale moji izvedbi tega plesa v »privatni sferi«, če me razumete?

Uživala sem v poplesavanju njihovih popkov, ki so bili med trebušnim plesom osvetljeni z drobno žarnico in označevali središče sveta. Zaplesale so med publiko in kot sirene zapeljale tri osebe, jih povedle na oder, jim brez besed zavezale oči. »Ujetniki« so pokleknili, vdano položili glavo na stol, potem pa so jim za vrat zlile hladno vodo. Ta prizor je pokazal, kako hitro se ljudje predamo nežnostim, pozabimo na realnost in se zlahka prepustimo prijetnim občutkom. Na koncu vedno pride hladen tuš! C´est la vie.

Zadnji prizor, ki bi vam ga rada predstavila, je prikazoval par belih rokavic, ki so se pod fluorescentno svetlobo najprej poigravale kar same s seboj, nato pa neuspešno lovile kozarec. Ob prijetni spremljavi glasbe sem si predstavljala tiste roke na mojem telesu. Mislim, da je cela uprizoritev napeljevala k zdravemu erotičnemu naboju. Neskončno sem pogrešala svojega ljubega ob sebi. Še dobro, da je bil Primož še vedno v šoku zaradi prelepe trebušne plesalke in se ni zavedal, v kakšni nevarnosti je bil, ko je sedel ob meni (ha-ha).

Po koncu smo praznovali rojstni dan glavne igralke Barbare Pie Jenič Hernandez, ki je prav tisti dan dopolnila 30 let. Spoznali smo se in prijetno poklepetali. Njen mož Gabriel E. Hernandez L., režiser, je pojasnil naslov predstave. Poleg tega, da je že besedna igra »pust in post« zanimiva, se je dobro poglobiti še v njen pomen. Pust – ko je vsega na pretek: zabava, pijača, jedača, krinka, popolna svoboda.
Post – ko smo lačni, obrnjeni vase, se prečiščujemo in premišljujemo o tem, kar smo slabega storili. Po mojem je predstava ponazarjala čas čakanja ali če hočete čas pričakovanja in akcije, hkrati pa je bila nenehno napolnjena s čutnostjo.

Nastopali so: Barbara Pia Jenič Hernandez, Vida Breže, Alja Venturini, Samo Gašperšič in Tomaž Skušek. Glasbeniki so bili: Janez Dovc, Primož Mrvar, Eva Oblak in Gabriel E. Hernandez L.

Predstavo so med drugimi omogočili: Občina Trzin, KUD Trzin, gospoda Tone Peršak in Jože Štih. Doživela je še dve ponovitvi, 3. in 4. 11. 2001.

V.P.O.

Zvonovi zvonijo in sneg že diši,
prihaja spet božič, v očeh se iskri.

Vabimo vas na božično-novoletni koncert dekliškega pevskega zbora Žolne, ki bo v petek, 21. 12. 2001, ob 20. uri v KUD-u Trzin.

Vabljeni!

PRVA ČAROVNIŠKA ZABAVA PRED NOČJO ČAROVNIC JE BILA ENKRATNA

Če smo od Američanov že prevzeli običaj noč čarovnic, ga moramo izkoristiti tudi Trzinci. In res, dobro nam je uspelo. 27. oktobra smo na pobudo lastnice okrepčevalnice Barca in hkrati glavne pokroviteljice prireditve Lidije Babnik in v sodelovanju s Kulturnim društvom Franc Kotar Trzin naredili pravo malo čarovniško zabavo. Prišlo je res veliko otrok, seveda večina v spremstvu staršev, ki so se kasneje prav tako zabavali kot otroci. Sprva smo kudovci, preoblečeni v čarovnice, po obrazih poslikavali malčke, malo večje in tudi največje, tako da so tudi oni postali bolj podobni čarovnicam in čarovnikom.
Nekateri, z motivi rožic in metuljčkov, so bili videti bolj prijazni, drugi pa so se odločili, da bodo njihov obraz krasili pajki, kače, duhovi in celo buče z groznimi pogledi.
Da ne bi ob tem stradali, so poskrbeli pridni fantje in dekleta, ki so pekli kostanj; bilo ga je dovolj za vse. Seveda pa so se med zbranimi gosti urno sukale tudi natakarice v čarovniških opravah. Otroci so lahko svojo odvečno energijo sproščali tudi ob poskokih na trampolinu v obliki gradu, ki je bil prav gotovo čarovniški.
Sledil je lov za zakladom. Čarovnica Brigita ga je vodila po vseh tajnih copriških predpisih. Najprej je bilo treba najti zemljevid, nato pa po mnogih "mučnih" nalogah še čisto pravi skriti zaklad.

In kaj je bilo notri? CEKINI - čokoladni.
Sledilo je izrezovanje buč. Tokrat so pomembno vlogo dobili tudi starši. Otrokom so pomagali v izločevanju sredice, sodelovali so z nasveti, kajti najlepša buča je bila kasneje tudi nagrajena. Prav užitek jih je bilo opazovati, kako zagreto so s svojimi otroki izrezovali buče in so si pri tem dajali polno mero duška za umetniško ustvarjanje. Na koncu se je na kupu znašlo nekaj čez štirideset grozno grozovitih buč in vsaka je imela svoje ime.
Komisija je imela res težko delo, pa vendar se je morala odločiti za tri najboljše in podeliti slastne nagrade. Po dolgih premislekih so izbrali deset finalistk, nato pa drugo in prvo spremljevalko najlepše buče. Prva nagrada, slastna čokoladna torta, je na koncu le šla v roke mladi kudovki Zali Mušič in njeni prijateljici Živi Novak. Z Zalino idejo o buči Zvezdici (seveda, Zala je igrala Zvezdico Zaspanko) sta si priborili najboljšo uvrstitev.
Do razglasitve najboljših buč se je že pošteno stemnilo, tako da so tudi svečke v bučah prišle do izraza. In tudi shladilo se je že, tako da bi nas skoraj odneslo domov, vendar pa so za pravi zaključek čarovniške zabave poskrbeli še bruhalci ognja in žonglerji iz teatra Cizamo. Občudovali smo lahko celo ognjemet, ki je švigal z Andrejevega cilindra. Bilo je res noro in o prireditvi sem slišala mnogo pohval. Zaradi velike udeležbe in dobre zabave bomo stvar vsekakor drugo leto ponovili. Tudi v Barci pravijo, da so še za takšne zabave.

text in foto: URŠA

TRZINSKI EKIPI NA REGIJSKEM TEKMOVANJU
MLADINA IN GORE ZELO USPEŠNI

Planinstvo ni tekmovalna dejavnost, a mladi planinci imajo enkrat na leto možnost 'okusiti' tudi, kako se tekmuje na planinskem področju. Govorim seveda o tekmovanju 'Mladina in gore'.
Na letošnjem regijskem tekmovanju so se mladi planinci od 5. do 8. razreda pomerili v znanju planinske šole (torej o vsem, kar naj bi planinec znal za varno hojo v gore) in o tem, kar so se skozi ukvarjanje s to dejavnostjo naučili z izkušnjami.
Mladi planinci iz PD Onger Trzin so v soboto, 17. 11., kar nekam sproščeno prispeli na OŠ Šentvid, kjer je potekalo tekmovanje za našo regijo. Sicer pa, kdo bi jim sproščenost zameril - očitno so se pod vodstvom mentorja Emila Pevca dobro pripravili, pa so skoraj pozabili, kaj je trema. Kar nekaj znanja so si pridobili s hojo v gore, utrdili pa so ga še na učnih srečanjih pred tekmovanjem. Trud se jim je splačal, kajti obe trzinski ekipi sta se uvrstili na državno tekmovanje, ki bo januarja v Ljubljani. Ekipa 'Trzinski žerjavčki' (Polona Podbevšek, Simon Klavžar, Simon Kralj in Miha Vrankar) se je uvrstila na drugo mesto, ekipa 'Trzinske skerce' (Katarina Mikulić, Alja Jerak, Matic Bizjak in Jure Vrankar) pa si je s tremi ekipami delila 6. mesto. Emilu in mladim planincem iskrene čestitke. Januarja pa bomo držali pesti, da se čim bolje uvrstijo še na državnem tekmovanju. Do takrat pa jih seveda čaka še nekaj učenja, saj se bodo morali tam izkazati še s poznavanjem izbrane teme (Mladinska planinska pot okrog Ljubljane), ki so jo določili organizatorji. Srečno!

IM

***Trzinski žerjavčki**: Simon Klavžar, Simon Kralj, Polona Podbevšek in Miha Vrankar*

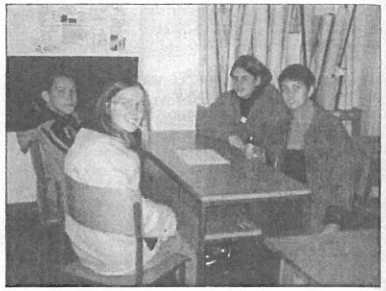

***Trzinske skerce**: Jure Vrankar, Alja Jerak, Matic Bizjak in Katarina Mikulić*

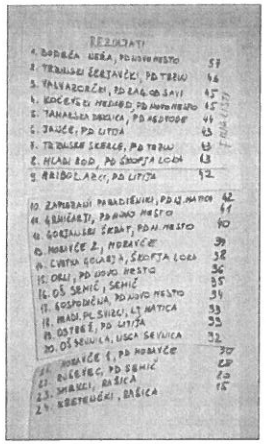

Rezultati na "priročnem semaforju" so bili zgovorni: Trzinci grejo naprej!

Leto 2002 je Generalna skupščina Združenih narodov razglasila za mednarodno leto gora.

2002 Mednarodno LETO GORA

Zato se bo tale znakec pojavljal marsikje - seveda tudi na straneh, ki bodo posvečene trzinskim planincem.

Pesmarica "GORNIŠKA 1" – lepo novoletno darilo

Pesmarica z naslovom »Gorniška«, ki jo je do sedaj izdajala Mladinska komisija Planinske zveze Slovenije (MK PZS), si je pridobila širok krog prijateljev. Kje vse je že spremljala planince in alpiniste? Na taborih, izletih, srečanjih ... znana pa je tudi fotografija, objavljena v NeDelu, ki kaže, da je pomagala dobro voljo vzdrževati tudi v baznem taboru pod Mt. Everestom (smučanje Dava Karničarja).
Z leti so bile izražene vse številčnejše želje, da bi pesmarico opremili z akordi za kitaro, da bi ji tako dali še večjo vrednost. Prenovljena pesmarica ***Gorniška 1*** (naslov, ki obeta nadaljevanja!) na 224 straneh prinaša 216 najbolj zaželenih narodnih, narodno-zabavnih, gorniških, otroških pesmi, popevk ... Izbor pesmi je bil narejen na osnovi želja, ki so jih izrazili mladinski odseki po Sloveniji.
Za pomoč so na koncu pesmarice dodane risbe vseh v pesmarici uporabljenih akordov, zvoki uporabljenih akordov in MIDI datoteke nekaterih pesmi pa bodo na voljo tudi na spletnih straneh MK PZS.

Z nakupom pesmarice boste pomagali mladim planincem Slovenije (s tem pa posredno tudi prizadevnemu MO PD Onger Trzin), saj je del izkupička namenjen prav njihovemu delovanju. Pesmarico ***Gorniška 1*** sedaj lahko kupite (cena **1500 SIT**) tudi v papirnici ČAČKA na Kidričevi ulici.

Glavni in odgovorni urednik pesmarice je Emil Pevec - tehnični urednik Odseva ter zelo aktiven član MO PD Onger Trzin.

ŠD TRZIN
TURNIR V MALEM NOGOMETU (4+1)

Športno društvo Trzin je v soboto, 13.10.2001, organiziralo turnir v malem nogometu (4+1). Turnir je tokrat potekal v Tenis centru Taubi, kjer so dan pred tekmovanjem opravili tudi žrebanje, ki so se ga udeležili vodje ekip. Na žrebanju so jih seznanili s pravili igre in o točnih urah posameznih tekem. Prijavilo se je dvanajst ekip, in sicer: Avtoprevozništvo Rupar, Video klub Metulj, K.U.Sandžak NAKO, Mapone d.o.o., Hombre, Teks star d.o.o., Bijelo polje, A-team, Papiga pub, Teleteam, No name team in Antitalent.

V soboto so se ekipe pomerile po sistemu več skupin, kjer vsaka ekipa igra z vsako. Za uvrstitev v polfinale so igrali na izpadanje. Za tretje mesto sta se med seboj pomerili Bijelo polje in Hombre. Zmagala je ekipa Hombre. V finalu pa sta se pomerili ekipi K.U. Sandžak NAKO in Teleteam. O koncu rednega dela tekme je bil rezultat neodločen, zato so zmagovalca določili streli s sedmih metrov; najboljša je bila ekipa Teleteam in je tako zasluženo zmagala.

Sklad za nagrade za prve tri ekipe je bil 100.000 SIT. Prva ekipa je poleg denarne nagrade prejela še spominski pokal. Za organizacijo turnirja sta poskrbela Gorazd Završnik in Janez Lenarčič, sodnika pa sta bila Smajlo Fetah in Franjo Vogrinec.
Glavni sponzorji nogometnega turnirja so bili Športno društvo Trzin, Mapone d.o.o. in Občina Trzin.
Zahvaljujemo se Tenis centru Taubi za pomoč pri izvedbi turnirja.

KONČNI VRSTNI RED FINALNIH TEKEM:
1. TELETEAM
2. K.U. SANDŽAK NAKO
3. HOMBRE
4. BIJELO POLJE

Tanja Prelovšek Marolt

TERORISTI SO MED NAMI

Pojav svetovnega terorizma, ki se je začel z napadom v New Yorku, se je v mili obliki prenesel tudi v Trzin. Ime zloglasnega voditelja teroristov Bin Ladna se pojavlja na kamnitih ograjah v Trzinu. Gre za povsem neokusno šalo nedoraslih paglavcev. Prav bi bilo, da bi se tisti, ki to pisarijo, vsaj malo zamislili. Mogoče bo v naslednjem letalu, ki bo strmoglavilo, oče, mati, prijateljica katerega od pisunov. Ali pa gre za zlobno zavist ob pogledu na lepo, novo in urejeno hišo? (S.J.)

MALI OGLAS

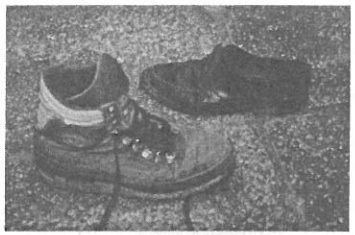

Iščem levi pohodni čevelj in desni letni čevelj, ki mi ju je odnesel neznani pes. Poleg problemov, ki jih imajo Trzinci s psi in njihovimi iztrebki, se je meni zgodilo, da mi je neznani pes izpred hiše odnesel čevlje. No, iztrebki razpadejo, moji čevlji pa ležijo nekje, verjetno pri lastniku psa. (S.J.)

Jošt Zakrajšek najhitrejši

STA je v nedeljo, 11. novembra v svet poslala naslednjo novico:

Najboljši slovenski mladi kanuist v spustu Jošt Zakrajšek je letošnjemu naslovu evropskega mladinskega prvaka dodal še odmevno zmago na največjem kajakaškem maratonu na reki Ardeche v Franciji, kjer je sodelovalo več kot 1.000 tekmovalcev. Zakrajšek je bil med mladinci najboljši na več kot 50 km dolgem maratonu skozi izjemen kanjon reke Ardeche.

In čas Jošta: 2:16,52.

ŠAHOVSKE NOVICE

Končala se je kamniško-domžalska liga. Rezultati:

6.kolo	**ŠD Trzin**	: VELE Domž. A	0,5 : 3.5
7.kolo	ŠD Biring Mengeš	: **ŠD Trzin**	3 : 1
8.kolo	**ŠD Trzin**	: ŠD Komenda IV	2,5 : 1,5
9.kolo	**ŠD Trzin**	: Bilbija	2,5 : 1,5

STANJE PO 9. KOLU

	Ekipa	Meč točke	Šahovske točke	Buholc
1.	**ŠD VELE Domžale A**	**16**	**27,0**	**178,0**
2.	**ŠD VELE Domžale B**	**13**	**24,5**	**178,5**
3.	**ŠD Kamnik**	**13**	**23,5**	**178,5**
4.	**ŠK Komenda I**	**13**	**22,0**	**173,5**
5.	**ŠD Termit Moravče**	**10**	**19,5**	**176,5**
6.	ŠD Črni graben	9	19,5	166,5
7.	ŠS BOR - DOB II	10	18,5	151,5
8.	Biring Tamiz Mengeš I	9	18,0	176,0
9.	ŠS BOR I Dob	8	16,5	160,0
10.	ŠD Mengeš II	7	16,5	152,0
11.	**ŠD Trzin**	**10**	**16,5**	**148,5**
12.	ŠK Komenda II	7	16,0	171,0
13.	DOMKO	6	15,0	147,0
14.	ŠK Komenda IV	5	13,5	140,0
15.	Bilbija	6	12,5	141,0
16.	ŠK Komenda III	2	9,0	153,5

Letos je ekipa Trzina precej bolje uvrščena kot lani. V 9 tekmah smo 4-krat zmagali, 2-krat remizirali in samo 3-krat izgubili. Glede na to, da smo večkrat igrali brez najboljših (Ivič, Jukan, Grum), smo dosegli celo zelo dober rezultat.

Na žalost je pred zadnjim krogom umrl g.Jagodic Alojz, šahist ekipe Biring Mengeš.

Učenci šahovskega krožka osnovne šole Trzin se bodo udeležili prvenstva posameznikov OŠ domžalske regije. Tekmovali bodo v skupinah letnik 1993 (1. in 2.razredi) ter letnik 1991 (3. in 4. razredi).
Tekmovanje je bilo 26.novembra v Domžalah. Ker lahko v vsaki starostni skupini igrajo le po 3 učenci oz. učenke, poteka ob torkih turnir (igrajo z urami). Najboljši trije pa se bodo udeležili prvenstva.

V kolikor bodo zagotovljena finančna sredstva s strani ŠD Trzin, se bomo udeležili državnega prvenstva v pospešenem šahu, ki bo letos v Rogaški Slatini. Najprej bo v soboto (1.december) tekmovanje posameznikov (9 krogov 2-krat 15 minut, švicarski sistem). V nedeljo bo še ekipni del, kjer se bo igralo 7 krogov 2-krat 30 minut. Za ekipo igra 6 igralcev.

HABATOVI FANTJE V SAMEM VRHU

Trzinski motociklisti, 11-letni Silvester Habat, 15-letni Luka Kozole, 16-letni Marjan Habat in 21-letni Uroš Habat (vsi Habat Racing), ki tekmujejo za AMD Kamnik, so tudi v letošnjem državnem prvenstvu z motorji skuter v razredu do 50 ccm dokazali, da nimajo konkurence. Za državno prvenstvo Slovenije so potekale dirke na kartodromu v Luciji, na letališču Portorož, na kartodromu v Hajdošah pri Ptuju in finalna četrta dirka znova na kartodromu Lucija. Na kartodromu v Hajdošah je dirko organiziral AMD Kamnik, v sodelovanju z AMD Domžale. Dan pred dirko so Habatovi fantje sami postavili vse potrebno za varnost tekmovalcev in gledalcev, to je predvsem zaščitna ograja in priprava steze. Organizacijske naloge na sami dirki pa je AMD Kamnik porazdelil z AMD Domžale. Premierna dirka AMD Kamnik je po organizacijski plati odlično uspela. Da je do same dirke prišlo, se je Silvo Habat dogovoril s predsednikom AMD Ptuj, g. Landerholcem, ki je kartodrom v Hajdošah za dva dni prepustil AMD Kamnik.

Za državno prvenstvo je tekmovalo 9 tekmovalcev, med njimi kot zanimivost tri dekleta. Na vsaki dirki sta bili po dve vožnji, seštevek iz obeh pa je štel za končno uvrstitev. Novi in stari prvak je Uroš Habat. V osmih vožnjah je štirikrat zmagal, dvakrat Luka Kozole, po enkrat pa Marjan in celo dekle Tina Katrašnik iz Radovljice. Na tretji in četrti dirki je z motorjem skuter prvič nastopil Silvester Habat in se že za uvod izvrstno odrezal. V Hajdošah je bil četrti, na zadnji dirki v Luciji pa je celo stopil na stopničke za zmagovalce.
Dobil je pokal za tretje mesto. Bravo, Silvi, kot ga kličejo domači, prijatelji, sošolci in celo učiteljica.

Končni vrstni red za DP:
1. Uroš Habat – 176 točk,
2. Marjan Habat – 146 točk,
3. Luka Kozole – 112 točk,
8. Silvester Habat – 58 točk.

Prav najmlajši – 11-letni Silvester, je dirkaški družini Habat letos privozil še tretji naslov najboljšega, in sicer je osvojil 1. mesto v skupnem seštevku pokalnega tekmovanja razreda mini moto v skupini junior za tekmovalce od 7-14 let. Tekmovanje je potekalo vzporedno z DP skuterjev. Zmagal je v šestih vožnjah. Le v Portorožu je zaradi okvare motorja zabeležil dve ničli. Skupno je zmagal z veliko prednostjo. » Odkar sem letos prvič poizkusil vožnjo z motorjem skuter, me mini moto ne zanima prav veliko,« navdušeno pripoveduje Silvester. Fantje, kar tako naprej!

MIRAN KOKALJ

Slika: od leve: Marjan Habat, Uroš Habat, Silvester Habat in Luka Kozole.

35 LET – ALPSKI KVINTET Z GLASBO V SRCU

Že v prejšnji številki Odseva ste lahko prebrali prispevek Ivana Sivca, da je naš slavni Alpski kvintet v tem mesecu praznoval 35. obletnico. To je narodnozabavni ansambel, za katerega pravijo, da je po uspešnosti takoj za Avsenikom. Na prireditvi v Kulturnem domu Mengeš jih je voditelj Vinko Šimek poimenoval »ambasadorji slovenske glasbe«. V svojem dolgoletnem ustvarjanju so naredili več uspešnic, ki jih za razliko od drugih glasbenih zvrsti na območju Slovenije z veseljem preigravajo tudi tuji izvajalci.

Praznovanja sem se udeležila na pobudo našega urednika, ki je bil povabljen kot častni gost, pa se ga ni utegnil udeležiti. Malo sem oklevala, saj narodno-zabavne glasbe zadnje čase ne poslušam. Ko sem bila majhna, so jo ob nedeljah igrali na radiu, sedaj pa morda enkrat na leto slišim harmoniko in kitaro, ko na žegnanju zaigrata strica Viki in Milan. Pa še nihče ni hotel z mano – vsaj ne tisti, na katere sem pomislila! Lahko jim je žal! Tri ure dolg program je minil, kot bi mignil. Fantje so pravi žurerji!

Sproščeno vzdušje je z odličnim povezovanjem ustvaril Vinko Šimek. Najprej je pozdravil vse »velike«, med njimi ministra za pravosodje Ivana Bizjaka, ministra za promet in zveze Jakoba Presečnika, prisotne poslance, bivšega člana ansambla Jožeta Burnika, pa Ivana Sivca – pisca besedil, in druge. Prva skladba, ki so jo zaigrali za uvod, je bila »Čas počitnic«, naslednja pa uspešnica bivše pevke Ivanke Kraševec »Roki si znova podajva«.

Alpski kvintet gre s časom naprej in si dovoli tudi malo drugačne glasbene aranžmaje. Harmonikar Edi Semeja je za hčer Alenko, ki igra violino, napisal čudovito pesmico z naslovom Pomladni navdih. Na prečno flavto jih je spremljala sedanja pevka Irena Vidic. Povezovalec programa je posrečeno napovedal njihov nastop: »Saj je že Mozart pisal skladbe za violino, ampak tiste so že stare.« Škoda, da ne morete pesmice slišati iz črk in besed na papirju. Je lahkotna, mladostna in navdaja s svobodnim duhom. Predstavljajte si, da brezskrbno tekate po cvetočem pomladanskem travniku in se igrate z metuljem.

Po »Kranjski kraljici« je nastopil mladi harmonikar, Mengšan Klemen Leben. Že osem let se uči in bo študij tega inštrumenta nadaljeval v tujini. Zaigral je svojo skladbo z naslovom Vikend polka, potem pa še Pastirčka Slavka Avsenika, ki je sicer virtuozna skladba za klarinet. Odlično se je odrezal.

Večer sta popestrila humorista Marjan Roblek in Podokničar Franc Pestotnik. Oba sta bila posrečena, publika se je odzivala s smehom. Meni je bilo najbolj všeč, ko je Marjan originalno imitiral pokojnega humorista Ježka, ki je bil menda tudi kriv, da je Marjan zašel med humoriste.

Ko je z Alpskim kvintetom zaigral Mengeški godalni orkester, smo si vsi pričarali dunajski novoletni koncert ob Straussovih polkah in valčkih. Dirigent je bil Milan Mihelič.

Sedanji člani ansambla so: kitarist, vodja ansambla Jože Antonič; baritonist, včasih pevec, komponist in tudi član Mengeške godbe Janez Per; omenjeni harmonikar Edi Semeja, pa še novejša člana, trobentar Matej Bovhan iz Trbovelj in Franci Maček iz Laškega. Pevca sta Irena Vidic in Mihael Možina. Ena od odpetih pesmic je pripovedovala o slavčku in Irena je res pela kot ta ptiček z žlahtnim glasom. Nekoč je s kvintetom pel Oto Pestner s prej omenjeno Ivanko Kraševec. Na prireditvi je zažigal z New Swing kvartetom. Skrivaj sem gledala svojo tetko Nado, ki je z možem sedela par vrst nižje od mene, kako se je predala ritmu črnske duhovne glasbe in se s celim telesom pozibavala. Kar pograbila bi jo in zaplesala z njo. Seveda smo slišali večno zeleno popevko »Trideset let« in druge, ki jih je pel z ansamblom.

Janez Per nas je pozabaval s svojim baritonom in ga pihal do najnižjih tonov.

Na koncu je sklenil besedo še Dušan Velkaverh (SAZU). Omenili so, da je Alpski kvintet večkrat nastopal tudi za humanitarne namene. Edi Semeja je dobil novo harmoniko Petra Lanzingerja, izdelovalca harmonik iz južne Tirolske. Člani kvinteta pa so podarili svojemu vodji veliko fotografijo ansambla. Vodja je izrazil hvaležnost vsem in poudaril, da sta jih brez nesreč vsa leta prevažala po svetu Janez Per in Franci Maček.

Zaključek je bil veličasten. Najprej je Alpski kvintet zaigral z Mengeško pihalno godbo, potem pa z vsemi člani godbe, zraven pa so zapeli: »V Mengšu smo vesel ljudje...« Vinko Šimek nas je vse prisotne povabil, naj širimo to našo glasbo, saj je predvsem med mlajšimi generacijami malo poslušalcev. Sama se tem željam pridružujem in vam jamčim, da je prav zabavna!

V preddverju dvorane smo potem pili vino in se sladkali ob bogato založeni mizi. Srečala sem sošolce iz glasbene šole, ki so člani godbe, pa še drugo tetko Marinko, ki mi je razposajena predstavila starše svoje bodoče snahe Urše, ki pa je celo sestrična Alenke Semeja. In tako sem poleg vsega prišla do CD-ja, ki mi ga je obljubil sam Edi Semeja. Pa naj kdo reče, da življenje ni lepo!

V.P.O.

> Kadar nič ne pomaga, samo glasba obriše solze in opogumi srce.
>
> **Nemški**

NOVOLETNI VIDEOMEH JE VSE BLIŽJE TRZINU

Že dvanajstič zapored, v soboto, 22. decembra, ob 19. uri, dobri znanec Trzincev, Boris KOPITAR pripravlja razigrano prednovoletno veselico, na kateri bo za ples do zgodnjih jutranjih ur igral priljubljeni ansambel Ptujskih 5, imenuje pa se NOVOLETNI VIDEOMEH.

Vse se je začelo v Vinski Gori, nekaj let nadaljevalo v Kamniku, ker pa je vstopnic vselej zmanjkalo, so se organizatorji odločili, da letos prireditev pripravijo v mengeškem FIT- TOP centru. Upajo, da bodo tako ustregli mnogim, ki so morda prišli prepozno in ostali brez vstopnice.
Če bi si sedež radi zagotovili pravočasno, bo najbolje, da kar takoj pokličete 031 222 444 in ta vas bo počakal.

Toliko odličnih izvajalcev, kot se jih zbere na NOVOLETNEM VIDEOMEHU, le težko najdemo na eni prireditvi. Ne verjamete? To je seznam nastopajočih: SLAPOVI, ČUKI, PTUJSKIH 5, ANSAMBEL FRANCA MIHELIČA, GAŠPERJI, MLADI DOLENJCI, ŠTAJERSKIH 7, ALFI NIPIČ, NUŠA DERENDA, NATALIJA KOLŠEK, KORADO IN BRENDI, dvojčka MARJAN IN BRANKO ZGONC, KVINTET DORI, ANSAMBEL BRATOV POLJANŠEK, ZAMEJSKI KVINTET IZ TRSTA, z MENGEŠKO GODBO bosta zapela IVAN HUDNIK in JULIJA AVBELJ, VIKTORIJA, NATAŠA MIHELIČ, JERNEJ KUNTNER kot FRANCO MERCATORI, pevka debitantka ANJA, plesalca TJAŠA MARČIČ in MIRO ŠVEGELJ ter plesalci folklorne skupine SVOBODA MENGEŠ.

Vaš gostitelj bo tudi tokrat Boris KOPITAR, ki vedno poskrbi za tako ali drugačno prijetno presenečenje, vsa pa so povezana z glasbo. **Iz Kamnika se letos NOVOLETNI VIDEOMEH torej seli v Mengeš, morda pa ni daleč čas, ko bomo tudi v Trzinu imeli dvorano, ki bo lahko sprejela večje število obiskovalcev. Kdo ve? Vse se še lahko zgodi...**

Vseh dvanajst let so voditeljske niti prireditve in televizijske oddaje NOVOLETNI VIDEOMEH v rokah Borisa KOPITARJA.

OTROČKI, ŽIVLJENJE TEČE DALJE

Pred kratkim je v samozaložbi izšel ponatis knjige pisateljice iz Depale vasi Brede Smolnikar. Knjiga prinaša zgodbe odraščajočega dekleta iz povojnega obdobja, zato bo še zlasti zanimiva za bralce srednje generacije, verjetno pa bodo po njej z veseljem segli tudi vsi mladi, ki niso preobremenjeni z računalniki in podobno sodobno kramo in jih zanima, kako smo mladi iz našega okolja odraščali pred desetletji. Razlik je bilo res precej, vendar se ob branju omenjene knjige zdi, da je bilo tisto odraščanje, čeprav ni bilo na voljo toliko udobja in dobrin, kot jih imamo zdaj, le bolj prisrčno in bolj toplo. Knjiga pa ob tem govori, da se tudi v tistih časih mladi niso mogli povsem izogniti težavam, tekmovalnosti in človeškim napakam. Verjetno sedanja dekleta odraščajo nekoliko hitreje, v precej drugačnih razmerah, vendar pa so občutki, ki jih imajo ob prvih stikih s fanti in ob prvi ljubezni vseeno podobni tistim, ki jih slika Breda Smolnikar v svoji knjigi. Nekaterih stvari tudi čas ne spremeni.
Podobno kot je moč zaznati v drugih knjigah pisateljice iz sosednje vasi, je tudi v Otročkih opazna pisateljičina navezanosti na dom, na domačo vas. Tudi iz te knjige veje nostalgija za časi, ki so minili. Posamezne zgodbe niso povezane. Lahko se berejo kot novele, vsako zase. V zadnji zgodbi pa pisateljica da vedeti, da si je pri popisovanju zgodb iz svoje mladosti dovolila nekaj umetniške svobode in da se zgodbe, ki jih popisuje, niso zgodile povsem tako, kot jih opisuje. Pomembne so zgodbe in občutki, ki jih pisateljica popisuje z mojstrskim občutkom. Knjiga je lahko berljiva in bo marsikomu verjetno polepšala dolge večere, ki nas v tem času silijo, da se stisnemo na toplo in v roke vzamemo knjigo.
Za boljšo predstavo o prijetnem stilu pisanja Brede Smolnikar objavljamo odlomek, v katerem Breda opisuje, kako je šla s sestro nabirat rastline za herbarij:

In res sva zvečer, ko je sonce zašlo, odšli nabirat rastline za herbarij. Andrejka je vzela s seboj velik kuhinjski nož, ki ga naša mama uporablja, kadar kolje kokoši ali reže pečenko.
Ko sva prišli do glavne ceste, sva previdno pogledali okoli sebe, zakaj jaz sem bila v svojih paradnih, rahlo cvetočih trenirkah, ki niso za med ljudi, kakor pravi naša mama. Na cesti ni bilo nikogar, le daleč, čisto na koncu pri bencinski črpalki, kjer cesta zavije, sta se prav tedaj srečala dva avtomobila. Hitro sva stekli čez cesto in zavili v polje. Andrejka je nosila kuhinjski nož, jaz pa polivinilasto vrečico za rastline. Pri kužnem znamenju, kjer se združita dve poljski poti v eno samo, sva obstali.
»Poglejva to znamenje,« sem rekla, ker se mi ni ljubilo nabirati rastlin za Andrejkin herbarij. »Ali vidiš, da streha že razpada?« sem jo vprašala. »In tudi omet se kruši, ali vidiš?«
Pokimala je, da vidi in stekla proti Jakelnovemu kozolcu, ki ga je pred tremi leti podrl vihar, in stoji zdaj nov in čvrst nedaleč pred nama. Stekla sem za njo. Pri kozolcu sva se upehani ustavili. Naslonili sva se vsaka na svojo lato in sopihajoč gledali po polju. Oblaki so bili rahlo rdečkasto obarvani od sonca, ki je že zašlo; mesec, ki ga je bilo za pol drobnega prstana, je bil čisto zlat in samo ena zvezda je brlela na nebu. Tam nekje daleč pred nama na koncu mengeškega polja se je čisto pri tleh vlekla rahla meglica proti homški cerkvici, ki je visoko na hribčku molela v zrak svoj vitki zvonik. S kamniškega starega gradu sta mežikali dve rahli lučki, planine so bile rdečkasto modrikaste. Za najnimi hrbti so brneli avtomobili, ki so bili videti čisto majhni, ko so s prižganimi lučmi vozili po cesti – kdove kam.
»Ali ni lepo?« sem navdušeno rekla.

REPUBLIKA SLOVENIJA — MINISTRSTVO ZA KMETIJSTVO, GOZDARSTVO IN PREHRANO

AGENCIJA RS ZA KMETIJSKE TRGE IN RAZVOJ PODEŽELJA
Dunajska 160, 1000 Ljubljana
Tel.: 01/478 9215
Fax.: 01/478 9294

datum: 16.11. 2001

OBVESTILO

Program SAPARD je eden od treh predpristopnih programov EU kot posebni program pomoči za kmetijstvo in razvoj podeželja za države kandidatke za vstop v EU.
Agencija RS za kmetijske trge in razvoj podeželja je tista institucija, ki bo upravljala s sredstvi predpristopne pomoči SAPARD. Gre za sredstva iz evropskih skladov, do katerih bo Slovenija upravičena vse do vstopa v Evropsko unijo. Do dodelitve sredstev pa bodo upravičeni tisti posamezniki ali institucije, ki bodo izpolnjevali pogoje naslednjih javnih razpisov:

1. Javni razpis za investicije v kmetijska gospodarstva (ukrep 1 – dodatne informacije: ga. Sonja Gornik 01/478 9225): ukrep obsega podpore investicijam na kmetijskem gospodarstvu, ki bodo prispevale k izboljšanju konkurenčnosti kmetijskih gospodarstev in izpolnjevanju zahtev pravnega reda EU na področju higiensko veterinarske ureditve, varovanja okolja in zaščite živali. Upravičenci do teh sredstev so nosilci kmetijskega gospodarstva in druge fizične ter pravne osebe, ki opravljajo kmetijsko in živilsko dejavnost v skladu z načeli dobre kmetijske prakse na ozemlju RS in bodo izpolnjevale predpisane pogoje, ki bodo določeni z razpisom.

2. Javni razpis v živilskopredelovalno industrijo (ukrep 2 – dodatne informacije: g. Janez Lipec 01/478 9226): ukrep obsega podpore naložbam v materialna sredstva, ki omogočajo prilagajanje živilskopredelovalnih obratov zahtevam EU na področju veterinarsko sanitarnih predpisov in predpisov o varovanju okolja in zaščite živali ter izboljšanje konkurenčnosti na domačem in tujih trgih. Upravičenci do sredstev so fizične in pravne osebe ali njihove registrirane skupine in združenja, ki delujejo na področju klanja živali, predelave mesa in proizvodnje mesnih izdelkov, predelave rib in proizvodnje ribjih izdelkov, predelave mleka in proizvodnje mlečnih izdelkov ter priprave teh proizvodov za trg in bodo izpolnjevali predpisane pogoje, ki bodo določeni z razpisom.

3. Javni razpis za diverzifikacijo na podeželju (ukrep 3 – dodatne informacije: ga. Ariana Libertin 01/478 9222): ukrep obsega podpore v izgradnjo in izboljšanje turistične ponudbe na podeželju, ki se bo opravljala kot dopolnilna dejavnost na kmetijah, in naložbam v tradicionalno domačo obrt na kmetijah: izgradnja ali obnova prostorov in nakup opreme za opravljanje turistične dejavnosti, ureditev prostorov za rekreacijo in prosti čas na turističnih kmetijah za potrebe gostov, izgradnjo ali obnovo prostorov in nabavo opreme za opravljanje tradicionalne domače obrti na kmetijah. Upravičenci do sredstev so fizične osebe, ki so lastniki ali zakupniki kmetij na območjih razvojnih programov podeželja, ki jih izvaja Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano in se ukvarjajo s kmetijsko dejavnostjo ter bodo izpolnjevali predpisane pogoje, ki bodo določeni z javnim razpisom.

4. Javni razpis v kmetijsko infrastrukturo (ukrep 4 – dodatne informacije: ga. Vida Kokalj 01/478 9223): ukrep obsega podpore v ureditev cestne infrastrukture (cestne povezave, dostopne poti, poti do kmetijskih površin), ureditev tematskih poti in ureditev vodne oskrbe (preskrba s pitno vodo v vaseh in kmetijah). Upravičenci za dodelitev sredstev so občine, ki so vključene v razvojne programe podeželja, ki jih izvaja Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, razen občine iz območij, ki so vključene v projekt »Vinske turistične ceste Slovenije« oziroma projekte CRPOV za posamezne dele občin.

Javni razpisi za program SAPARD bodo v Uradnem listu RS objavljeni takoj po objavi uradnega dokumenta o akreditaciji Agencije RS za kmetijske trge in razvoj podeželja v Uradnem listu Evropske unije.

Služba za stike z javnostmi
Agencije RS za kmetijske trge in razvoj podeželja

IZ TRZINSKE ČRNE KRONIKE

03. 10. 2001 – **NAJDENO UKRADENO VOZILO**
V zadnjem času baje tatiči kradejo avtomobile tako, da vlomijo v hišo in vzamejo le avtomobilske ključe ter se odpeljejo.
V gozdu blizu Trzina so našli tovorno vozilo, ki so ga lopovi ukradli prejšnji dan na območju Kamnika. Verjemite, naša previdnost ni nikoli odveč. Odslej ključe skrijmo kar pod vzglavnik!?
Kriminalisti so opravili temeljit pregled vozila in ga vrnili lastniku.

06. 10. 2001 – **PREPODILI TATOVA**
Lastnica kolesa je na Mengeški ulici pri dejanju zalotila nič hudega sluteč par, ki je mirno nalagal njeno kolo v osebni avtomobil. Nepridiprava sta se morala ob spoznanju, da jima ne bo uspelo, hitro umakniti in zbežati. Pri tem pa sta pozabila tudi na kolo.
Ta je pa dobra!

10. 10. 2001 – **ZAPARKIRAN DOVOZ**
Iz podjetja Trendi so policiste obvestili, da kljub večkratnemu opozarjanju nekateri vozniki še zmeraj parkirajo na dovozu do podjetja in s tem ovirajo promet. Policisti so ugotovili, da to drži, zato so kršiteljem izdali Obvestila o prekršku in plačilne naloge.

11. 10. 2001 – **KRŠILA JAVNI RED IN MIR V PODJETJU**
Ljudje imamo več obrazov. Še posebno narejen je tisti »zunaj – med drugimi«, domači pa ponavadi gledamo skremženega, čemernega in utrujenega.
Zaposlena v podjetju Stillin d.o.o. sta si »ta zoprnega« privoščila kar na delovnem mestu. Policisti so morali intervenirati zaradi kršitve javnega reda in miru na javnem kraju, saj sta se skregala in vpila drug na drugega. Zoper oba so policisti podali predlog za uvedbo postopka pri sodniku za prekrške v Domžalah.

21. 10. 2001 – **PRETEP**
Na ulici Pod gozdom je občan zalotil neznanca, ki je prevračal smetnjake po ulici. Prijel ga je, vendar neznancu to ni bilo pogodu, zato je z njim fizično obračunal. Zoper kršitelja bodo policisti podali predlog za uvedbo postopka pri sodniku za prekrške, kjer bo moral pojasniti vzrok razmetavanja smetnjakov, kakor tudi to, zakaj se je pretepal na javnem kraju.
Smetnjaki so pa res priročna zadeva – že prejšnji mesec so »nastopali« v naši rubriki.

22. 10. 2001 – **VLOM V GARAŽO**
Na Mengeški ulici je neznanec vlomil v garažo stanovanjske hiše in iz nje odnesel cevi za kanalizacijo in krožno žago. S tem je lastnika oškodoval za 100.000,00 SIT. Če bi odnesel moje cevi, bi ga takole preklela:«Naj se ti maši sekret za vse večne čase!« Ha, a je dobro prekletstvo, kaj?

PROMETNE NESREČE
V mesecu oktobru se je na območju Trzina zgodilo devet prometnih nesreč z gmotno škodo. V enem primeru je povzročitelj s kraja dejanja odpeljal, ne da bi dal podatke o sebi. Glavni vzroki prometnih nesreč so bili: vožnja z neprilagojeno hitrostjo, nepravilni premiki z vozilom in neupoštevanje prometnih znakov.

V.P.O.

Ta luč ni od včeraj
in ni samo moja,
ta luč ne gori od danes do jutri,
gori in sveti iz davne preteklosti
v davno prihodnost.
TA LUČ JE SPOMIN,
TA LUČ JE UPANJE.
(T. Kuntner)

ZAHVALA

Prezgodaj in nepričakovano nas je zapustil ljubeči mož, tata, dedi in tast …

Dr. sci. PERO MIOČ

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem, ki so nam v težkem trenutku stali ob strani. Hvala sosedom iz Pernetove in Košakove ulice za darovano cvetje in sveče, hvala društvu Žerjavčki za cvetje in zadnji pozdrav. Zahvaljujemo se dr. Bojanu Ogorelcu za poslovilne besede, gospodu župniku Pavlu Krtu za pogrebni obred in pevcem za zapeto pesem. Iskrena hvala vsem, ki ste ga v takem številu spremili na zadnji poti in izrekli sožalje.
V naših srcih živi večno!

Vsi njegovi

STOPIMO IZ TEME

S približevanjem zimi se bodo na naših cestah poslabšale prometno-varnostne razmere (megla, dež, sneženje, krajši dan), ki vsako leto terjajo človeške žrtve tudi med pešci. S sledečim sestavkom vas opozarjamo na varno udeležbo pešcev v prometu.

Pešci morajo hoditi po površinah, namenjenih za hojo pešcev. Če le te niso urejene, smejo izjemoma hoditi tudi po drugih površinah (kolesarska steza, cesta). Pri tem pa ne smejo ovirati drugih udeležencev v prometu, katerim je omenjena površina namenjena. Zunaj naselja in v naselju, kjer ni urejenih površin za pešce, morajo pešci hoditi ob levem robu vozišča v nasprotni smeri vožnje vozil na tistem voznem pasu, vendar lahko uporabljajo le en meter ceste.

Izjemoma lahko pešci hodijo po desni strani vozišča v smeri vožnje vozil, če je to zanje varneje (nepregleden ovinek, plaz).

Pešec mora prečkati cesto ali kolesarsko stezo na prehodu za pešce. Če je le ta oddaljen več kot 100 metrov, pa sme cesto prečkati izven prehoda za pešce. Pešec ne sme prečkati vozišča izven prehoda za pešce, kadar sta smerni vozišči ločeni fizično ali ju ločuje neprekinjena črta.

Pešec mora prečkati vozišče brez ustavljanja in po najkrajši poti. Predno stopi na vozišče, se mora prepričati, ali lahko to varno stori.

Pešci, ki zunaj naselja ali v neosvetljenem naselju hodijo ponoči po vozišču ali tik ob njem, kjer ni označene pešpoti, morajo nositi na strani, ki je obrnjena proti vozišču, belo luč ali odsevnik bele barve - kresničko.

Poleg odsevnika ali luči vam predlagamo svetlejša oblačila in namestitev odsevnih trakov na predmete, ki jih prenašamo v roki (šolska torba, kovček …), saj vas bo voznik tako hitreje opazil.

Voznike motornih vozil pozivamo k previdnejši vožnji na odsekih cest, ki niso urejeni s pločniki, saj na teh odsekih beležimo večino prometnih nesreč, v katerih so udeleženi pešci.

Skupaj STOPIMO IZ TEME, ki vsakoletno terja človeška življenja, predvsem med pešci.

Policisti policijske postaje Domžale

VROČA STRAN

KAJ SE BO DOGAJALO V TRZINU V NASLEDNJEM MESECU:

Ker v uredništvu Odseva ne vemo za vsako prireditev, ki se bo dogajala v naslednjem mesecu, vabimo vse, ki pripravljajo kako zanimivo prireditev, da nas o tem obvestijo. Vročo stran ureja Tanja Prelovšek Marolt, zato se s svojimi podatki obračajte nanjo (tel.št. 7213-529). Pokličite Tanjo in za vašo prireditev bodo izvedeli vsi Trzinci!

1.12.		Planinsko društvo Onger Trzin - Mladinski odsek	Izlet: Ribnica – Sv. Ana – Stene Sv. Ane
4.12.	16:00	Kulturno- umetniško društvo Trzin	Miklavžev sprevod po Trzinu
5.12.	17:00	Kulturno- umetniško društvo Trzin in Občina Trzin	Miklavžev večer, predstava ob 17:00 - igrica in obdaritev za otroke od 2-5 let
5.12.	19:00	Kulturno- umetniško društvo Trzin in Občina Trzin	Miklavžev večer, predstava ob 19:00 - igrica in obdaritev za otroke od 6-8 let
(predvid.) 9.12.		Turistično društvo v sodelovanju z drugimi društvi in organizacijami	Dan prostovoljcev (okrogla miza)
11.12.	17.00	Društvo prijateljev mladine	Čarovnik Grega v dvorani KUD
16.12.	15.30	Občina Trzin	Starejši občani nad 70 let in invalidi - novoletna zabava v avli OŠ
16.12.		Turistično društvo	Koncert operne primadone in krajanke Trzina Ane Pusar Jerič v cerkvi sv. Florjana
19.12.	16.00	DU Žerjavčki	Prednovoletno srečanje vseh upokojencev
20.12.		Kulturno-umetniško društvo Trzin in Občina Trzin	Tematski kulturni večer
21.12.	20.00	Kulturno- umetniško društvo Trzin	Samostojni koncert dekliškega pevskega zbora Žolne
23.12.	19.00	Planinsko društvo Onger Trzin - Mladinski odsek	Novoletno srečanje aktivnih članov Mladinskega odseka
23.12.		Kulturno- umetniško društvo Trzin in Občina Trzin	Občinska proslava ob dnevu državnosti in novoletni koncert v sodelovanju z mengeškimi pevci in Mengeško godbo
31.12.		Kulturno-umetniško društvo Trzin in Občina Trzin	Silvestrovanje na prostem
December		Društvo prijateljev mladine	Praznična likovna delavnica-izdelovanje izdelkov v humanitarne namene
December		Občina Trzin	Obiski pri starejših občanih
December		PD Onger Trzin	Novoletno srečanje

STALNA VABILA:

☞ **Društvo upokojencev Žerjavčki**

Žerjavčki vabijo vse upokojence – člane in nečlane vsak ponedeljek od 16. ure dalje v gostišče Bor pri Mercatorju v novem Trzinu

☞ **Strelsko društvo Trzin**

Strelsko društvo vabi vse ljubitelje strelskega športa vsak dan od 18. do 20. ure na strelišče.

☞ **Planinsko društvo Onger Trzin - Mladinski odsek**

MO PD Onger Trzin vabi v svoje vrste mlade, ki jih zanima »odkrivanje nekoristnega sveta«. S planinskim krožkom na OŠ Trzin bomo nadaljevali v sredo 3. oktobra ob 15. uri (v učilnici zemljepisa), dijaki in študenti pa ste vabljeni vsak drugi četrtek v mesecu ob 20.00 v društveno hišico (projekcije diapozitivov, dogovori za ture, ...).

☞ **Športno društvo Trzin - Šahovska sekcija**

Šahovska sekcija Trzin bo nadaljevala s ponedeljkovimi srečanji prvi ponedeljek po 15.septembru ob 19,30 uri. Informacije o turnirjih - internet www.sah-zveza.si ali teletekst 599 ali 041-679-515 Rado

☞ **Sekcija Veteranov vojne za Slovenijo**

Sekcija Veteranov vojne za Slovenijo obvešča člane in vse, ki še niso člani, da imajo vsak prvi četrtek v mesecu ob 18. uri srečanja v prostorih stare OŠ Trzin, Mengeška 22. Vse veterane vojne za Slovenijo vabijo, da naj se jim pridružijo.

ISCAR Slovenija d.o.o.

ISCAR SLOVENIJA D.O.O.
Motnica 14, 1236 TRZIN

Smo podjetje ISCAR SLOVENIJA d.o.o., s sedežem v Industrijski coni v Trzinu, ki se ukvarja s prodajo vpenjalnega in rezalnega orodja za obdelavo kovin.

Ker se zavedamo, da sta kakovost in ravnanje z okoljem osnovni, oziroma strateški usmeritvi, smo si v podjetju kot osnovni cilj zastavili kakovostno izvajati storitve, ki zadovoljijo potrebe in zahteve naših kupcev, ob stalni skrbi za zdravo in varno okolje.

V ta namen smo se odločili sprejeti standarda ISO 9001 in ISO 14001, s katerima bomo vzdrž evali raven zahtev mednarodnega standarda za sistem kakovosti in sistem ravnanja za okoljem.
Blago oz. izdelki, ki jih prodajamo v celoti ustrezajo zahtevam, ki jih določajo nacionalni predpisi in standardi držav v katere prodajamo izdelke in zadovoljujejo kupce glede na funkcionalnosti oz. uporabnosti, prav tako pa so prijazni do človeka in okolja.

V podjetju se zavedamo, da kakovost podjetja pomeni tudi ali predvsem spoštovanje dogovorjenih rokov, razpoložljivost izdelkov, konkurenčne cene, zato le to postavljamo na prvo mesto.

Za kakovost in ravnanje z okoljem je v podjetju najprej odgovorno vodstvo podjetja, ki planira in usmerja vse aktivnosti za doseganje kakovosti. Svoj del odgovornosti za kakovost nosijo vsi zaposleni v podjetju glede na pristojnosti in odgovornosti pri svojem delu.

Da bi učinkovitost našega sistema vodenja kakovosti in ravnanja z okoljem lahko nenehno izboljševali smo sprejeli določene splošne cilje glede kakovosti in ravnanja z okoljem.

Na področju kakovosti se bomo trudili predvsem izboljševati kakovost izdelkov in storitev, ki mora vedno dosegati raven, ki jo zahtevajo kupci, izboljševati postopke dela, za katere bi ugotovili, da ne dosegajo sprejemljivih zahtev kakovosti ter povečevati učinkovitost podjetja s stalnimi izboljšavami, zmanjševanjem stroškov kakovosti ter izboljševanjem poslovanja podjetja v celoti.

Ker pa smo skladno s standardom ISO 14001 zavezani tudi k optimalnemu ravnanju z okoljem, smo si kot okvirni cilj v prihodnosti začrtali predvsem zmanjševanje porabe naravnih virov in energije.

Podobno kot lani, je Turistično društvo Trzin tudi letos pripravilo večje število novoletnih voščilnic priznane slikarke in domačinke Bernarde Zajec s štirimi značilnimi zimskimi motivi iz Trzina: cerkev sv. Florjana, zaščitena Šuštarčkova hiša,

del Trzina s kužnim znamenjem ter piramida v IOC Trzin. Voščilnice imajo natisnjeno voščilo v več jezikih brez letnice. Na voljo so tudi voščilnice brez natisnjenega voščila.

Cena za kos (voščilnica in kuverta) z DDV je 165,00 SIT. Naročila sprejemajo preko telefona 564 45 28 (Joži) in 564 11 10 (Marija) ter v času dežurstev ob ponedeljkih od 17. do 19. ure v društvenih prostorih v stari OŠ Trzin, Mengeška 22, ali preko faksa na št.: 564 18 39.

TD Trzin se priporoča

Za lepe praznične dni vam nudimo

POTROŠNIŠE KREDITE
• po izredno ugodnih obrestnih merah z odplačilom 72 mesecev
• našim zvestim strankam, ki z nami poslujejo preko tekočih računov, ponujamo možnost najetja gotovinskega kredita brez zamudnega potrjevanja obrazcev.

STANOVANJSKE KREDITE
• svetujemo in pomagamo vam najti najugodnejšo finančno rešitev za vaš stanovanjski problem
• varčevalcem, ki so v Banki Domžale sklenili pogodbe o varčevanju v nacionalni stanovanjski shemi, nudimo možnost pridobitve ugodnega kredita že po dveh letih varčevanja.

EVRO
Obenem vas obveščamo, da bodo 1.1. 2002 države, članice gospodarske in denarne unije EU, začele menjavati govovino iz svojih nacionalnih valut v EVRO. Vsem varčevalcem bomo obstoječe valute na deviznih računih ali knjižicah v Banki Domžale 31. 12. 2001 avtomatsko spremenili v EVRO. Predlagamo vam, da gotovino v valutah EMU, ki jo imate doma, še pred koncem leta položite na svoj račun in se tako izognete stroškom menjave, ki jih bomo po izteku leta 2001 zaračunavali v bankah.

banka domžale
Banka Domžale d.d., Domžale
Bančna skupina Nove Ljubljanske banke

Ford Servis Trzin

Ugodni prednovoletni nakupi vozil Ford

Ljubljanska 24, 1236 Trzin,
telefon 01 564 42 82
www.avto.net/servis-Trzin,
e-mail: ford.salon@siol.net

30 let garancija za kakovost

clean beat d.o.o.

ČISTILNI SERVIS!

STANOVANJA, HIŠE ALI POSLOVNI PROSTORI !
* ČIŠČENJE STEKLA
* TALNIH OBLOG
* OBLAZINJENEGA POHIŠTVA (SEDEŽNE GARNITURE, STOLI, JOGIJI...)
* GLOBINSKO ČIŠČENJE NOTRANJOSTI OSEBNIH IN TOVORNIH VOZIL
* STROJNO ČIŠČENJE, IMPREGNACIJA IN KRISTALIZACIJA MARMORJA
* STROJNO ČIŠČENJE IN IMPREGNACIJA VINASA, PARKETA...

IZDELAVA IN MONTAŽA SENČIL!
* LAM. ZAVES IN ŽALUZIJ
* ROLOJEV
* ZATEMNITVENE TERMOREFLEKTIVNE IN PROTIVLOMNE FOLIJE

SLIKOPLESKARSKE STORITVE!

clean beat d.o.o.
Pod gozdom 17, 1236 TRZIN
tel/fax: 01 / 721-0-432, gsm: 041 / 630 - 671
e-mail: samo.music@siol.net

Oddaljen le streljaj od Ljubljane

TRZIN CENTER

NOVI POSLOVNI PROSTORI IN STANOVANJA V 2. ETAPI GRADNJE

Investitor:
SGP Kraški zidar d.d., Sežana

Prodaja:
Metropola d.o.o., Ljubljana
01/564 40 15
www.metropola.si

Moško frizerstvo Anton Sešek

Obveščam stranke, da sem preselil salon s Testenove 119 na Testenovo 115, Loka pri Mengšu - za glavno cesto Trzin-Mengeš

Tel.: 01 564 16 59
GSM: 031 772 065

Delovni čas:

ponedeljek	14. do 19. ure
torek	od 9. do 12. in od 14. do 19. ure
sreda	14. do 19. ure
četrtek	od 9. do 12. in od 14. do 19. ure
petek	od 9. do 12. in od 14. do 19. ure
sobota	- sprejemam po naročilu